

Nụ Cười Khi Yêu

Contents

Nụ Cười Khi Yêu	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	6
4. Chương 4	7
5. Chương 5	7
6. Chương 6	9
7. Chương 7	9
8. Chương 8	11
9. Chương 9	12
10. Chương 10	13
11. Chương 11	14
12. Chương 12	16
13. Chương 13	18
14. Chương 14	20
15. Chương 15	20
16. Chương 16	21
17. Chương 17	23
18. Chương 18	24
19. Chương 19	25
20. Chương 20	27
21. Chương 21	28
22. Chương 22	29
23. Chương 23	31
24. Chương 24	32
25. Chương 25	33
26. Chương 26	34
27. Chương 27	34
28. Chương 28	36
29. Chương 29	37
30. Chương 30	38
31. Chương 31	40
32. Chương 32	41
33. Chương 33	43
34. Chương 34	45
35. Chương 35	47
36. Chương 36	48
37. Chương 37	49
38. Chương 38	51
39. Chương 39	53
40. Chương 40	54
41. Chương 41	55

Nụ Cười Khi Yêu

Giới thiệu

Vương Tử[18t]: người thừa kế tập đoàn đá quý lớn nhất thế giới. Lạnh lùng, được bao cô gái theo đuổi.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nu-cuoi-khi-yeu>

1. Chương 1

Trên một hòn đảo, có một cô gái đang đuổi thẳng chân ngủ một cách sáng khoái. Một bà hoàng hậu cái bộ mặt trông rất hiền lành, cô ghé tai nói với cô:...

__ Bây giờ mày có dậy không?

Hóa ra là giấc mơ, Quỷ Quỷ ngồi dậy bước vào nhà vệ sinh.

__ Nhà này không thể chứa mày nữa! Nhà này có 2 cái giường, tao , ba mày với con tao nằm chung một cái giường, bây giờ con tao lớn rồi, mày phải dọn đi nơi khác để nó ngủ.

Quỷ Quỷ im lặng như chẳng nghe gì. Một người đàn ông bước vào mặt đầy lo lắng.

__ Thôi mà em, có là con của anh mà! - thì ra là papa Quỷ Quỷ

__ Mặc con của anh, nó là con gái chẳng giúp ích gì cho gia đình này cả. Để nó ở đây chỉ là gánh cái nợ thôi!

” Bà tưởng con heo ực ịch của bà làm được việc sao? ” - Quỷ Quỷ nói thầm

__ Mai mốt con sẽ làm SuMô. - con của bà mẹ kế xất hiện

__ Con ngoan quá! - bà mẹ vuốt ve con trai mình

__ Mẹ thưởng cho con gì nào?- thằng bé đáp lại

__ À, mẹ sẽ tặng cho con cái phòng này, chịu không?- __ Chịu ạ!- Thằng nhox ik chag mẹ nó

__ Kia em....- PaPa Quỷ Quỷ

__ Thôi PaPa, con sẽ đi cho khuất mắt dì ấy! - Quỷ Quỷ xách vali đi ra khỏi phòng

Reng.....Reng.....Reng..... - tiếng chuông điện thoại

__ Alô, Quỷ Quỷ nghe đây ạ!

__ Tôi là quản gia của tập đoàn Wanggui đây ! Cho tôi gấp đi Kiều. - giọng một người đàn ông

__ Dì ấy đã mất cách đây 3 năm rồi!- Quỷ Quỷ đáp lại với giọng nói buồn thê thảm.

__ Như vậy, cô hoặc ba của cô sẽ đến đây trả món nợ mà ba mẹ cô đã nợ tập đoàn Wanggui nhé!- ông quản gia nói xong cúp máy

_ Ai gọi vậy con?- PaPa hỏi

_ Dạ, không có gì đâu papa. Con đi đây!- Quỷ Quỷ nói xong bỏ đi một mạch đến căn nhà tập đoàn Wangui.

Chap 2:

RÀO...RÀO....

_ Trời ơi, căn nhà gì mà to thế? Lại có tiếng chuông nghe zui zui tai nữa! - Quỷ Quỷ nói rồi cứ thế bấm.

RÀO.....RÀO.....RÀO....RÀO.....RÀO.....RÀO.....

Quỷ Quỷ không biết rằng ở bên trong có 3 vị hoàng tử và 2 vị công chúa đang chung vui party [party này có 5 đứa à] .

Ông quản lí ra, mở chu ra ” Sh.....sssss ”

_HẢ?- Quỷ Quỷ mở mắt to nhìn ông quản gia

_ Cô là con của dì Kiều đúng không?- Quản gia

_ dẠ đúng!- Quỷ Quỷ

_ Bên trong có đang mở party. - Quản gia- mời cô vào thay đồ rồi ra ngoài phục vụ.

Quỷ Quỷ vào trong không quên ấn chuông thêm nữa.

Rào.....Rào.....Rào.....Rào.....Rào.....Rào.....rào.....

Bên trong....

_ Hình như có mưa.- A Ngọc

_ Chắc vậy. - Ca Lâm

_ Tiếng chuông nhà tui đó!- Vương Tử

_ Ai vào thế? - Phúc Chân _ Chắc là mấy con chuột bấm chuông kiếm thức ăn, ha Đại Ca . - A Ngọc

_ Chắc như thế.- Vương Tử

_ Chào thiếu gia có người thế dì Kiều.....- Quản gia chưa dứt lời

_ Thôi tôi biết rồi, àm cô ta làm chức gì, vẫn ik nguyên à?- Vương Tử

_ Dạ, vẫn giữ.- Quản gia

_ Dì Kiều làm sao mà nghỉ thế? - A Ngọc

_ Hỏi cái cô này nè!- Vương Tử

_ Quay mặt ra cho thiếu gia nhìn mặt đi! - Quản gia

Quỷ Quỷ quay lại đáp gọn.

_ Xin hãy chỉ giáo.-

Rồi quay đi.

_ Này, muốn tôi đuổi việc không? - Vương Tử

Không hiểu sao, trong lòng Quỷ Quỷ muốn ra khỏi cái căn nhà này nhưng lại dằng sau quay.

_ Woa, cô gái này nhìn dễ thương quá! Y chang búp bê. - A Ngọc bước tới chạm vào tóc Quỷ Quỷ rồi ôm luôn.

_ E Hèm. -ca Lâm

_ Em biết rồi Ca Ca.- A Ngọc qua về chỗ

__ Cô mấy tuổi? - Vương tử
 __ M.....tử.....ời..... t.....á.....m [18] - Quỷ Quỷ run rẩy
 __ 18? Vậy là bằng với Đại Ca Vương Tử rồi! - A Ngọc - Chị tên gì?
 __ Quỷ Quỷ . - Quỷ Quỷ
 __ tên đẹp quá!- A Ngọc - chỉ nhận em làm em nuôi đi.

2. Chương 2

RÀO...RÀO.....

__ Trời ơi, căn nhà gì mà to thế? Lại có tiếng chuông nghe zui zui tai nữa! - Quỷ Quỷ nói rồi cứ thế bấm.

RÀO.....RÀO.....RÀO....RÀO.....RÀO.....RÀO.....

Quỷ Quỷ không biết rằng ở bên trong có 2 vị hoàng tử và 2 nàng công chúa đang chung vui party [party này có 4 đứa à] .

Ông quản lí ra, mở chu ra ” Sh.....sssss ”

__HẢ?- Quỷ Quỷ mở mắt to nhìn ông quản gia

__ Cô là con của dì Kiều đúng không?- Quản gia

__ dẠ đúng.- Quỷ Quỷ

__ Bên trong có đang mở party. - Quản gia- mời cô vào thay đồ rồi ra ngoài phục vụ.

Quỷ Quỷ vào trong không quên ấn chuông thêm nữa.

Rào.....Rào.....Rào.....Rào.....Rào.....Rào.....rào.....

Bên trong....

__ Hình như có mưa.- A Ngọc

__ Chắc vậy. - Ca Lâm

__ Tiếng chuông nhà tui đó!- Vương Tử

__ Ai vào thế? - Phúc Chân

__ Chắc là mấy con chuột bấm chuông kiếm thức ăn, ha Đại Ca . - A Ngọc

__ Chắc như thế.- Vương Tử

__ Chào thiếu gia có người thế dì Kiều.....- Quản gia chưa dứt lời

__ Thôi tôi biết rồi, àm cô ta làm chức gì, vẫn ik nguyên à?- Vương Tử

__ Dạ, vẫn giữ.- Quản gia

__ Dì Kiều làm sao mà nghỉ thế? - A Ngọc

__ Hỏi cái cô này nè!- Vương Tử

__ Quay mặt ra cho thiếu gia nhìn mặt đi! - Quản gia

Quỷ Quỷ quay lại đáp gọn.

__ Xin hãy chỉ giáo.-

Rồi quay đi.

__ Bây, muốn tôi đuổi việc không? - Vương Tử

Không hiểu sao, trong lòng Quý Quý muốn ra khỏi cái căn nhà này nhưng lại dằng sau quay.

__ Woa, cô gái này nhìn dễ thương quá! Y chang búp bê. - A Ngọc bước tới chạm vào tóc Quý Quý rồi ôm luôn.

__ E Hèm. -ca Lâm

__ Em biết rồi Ca Ca.- A Ngọc qua về chỗ

__ Cô mấy tuổi? - Vương tử

__ M.....t.....ời..... t.....á.....m [18] - Quý Quý run rẩy

__ 18? Vậy là bằng với Đại Ca Vương Tử rồi! - A Ngọc - Chị tên gì?

__ Quý Quý . - Quý Quý

__ tên đẹp quá!- A Ngọc - chỉ nhận em làm em nuôi đi.

__ A Ngoccccc- Ca Lâm __ Ca Ca nhiều chuyện quá. Em đang chơi với chị ấy mà . -A Ngọc

__ Cấm em gọi anh là Ca Ca nữa đấy, nghe phát ớn. Anh tên là Ca Lâm , Ca Lâm em nghe rõ chưa? - Ca Lâm

__ Dạ em nghe rồi anh hai Ca Lâm .- A Ngọc

__ Phúc Chân thấy Ca Ca cũng hay mà.- Phúc Chân

__ Vậy hả?- Ca Lâm gãi đầu

__ Cứu tinh.— A Ngọc

__ Cô cũng làm việc giống như dì Kiều à? - Vương Tử

__ Đúng ạ! Cô ta sẽ thế chức của dì Kiều.- ông quản gia

Quý Quý kéo ông quản gia lại hỏi:

__ Mẹ tôi làm cái gì trong đây?

__ Bà ** . - Quản Gia

__ Hả???- Quý Quý

__Ồ Không, cái đó là ngày xưa. Còn cô sẽ là người hầu chuyên dụng của thiếu gia Vương Tử. - quản lí

__ Là sao? - Quý Quý

__ Tức là tôi đi đâu, cô đi đó, tôi ngủ cô cũng phải nằm gần tôi.[ra cái điều gì kì cục]- Vương Tử

__ Hả??? Tôi nằm chung với anh hả?- Quý Quý

__ Tức là chị ngủ chung một phòng nhưng khác giường với nhau. - A Ngọc

__ Mọi người thật ác đấy! Thức lúc người ta đi du học mà chơi với bạn mới nha! - giọng của một người con trai.

3. Chương 3

_ Ai thèm quên anh chứ, Tiểu Kiệt. - Vương Tử

_ Vậy chứ đây là a.....-

Tiểu Kiệt khựng lại nhìn đi nhìn lại Quý Quý. Quý Quý cũng mở to con mắt nhìn Tiểu Kiệt.

Tiểu Kiệt đập tay, nói:

_ Có phải dì Kiều đến từ quá khứ không?

_ Không phải, tôi là- Quý quý

Quý Quý chưa kịp nói xong bị Vương Tử ngắt lời:

_ Con của Dì Kiều đấy!

_Ồh, sao mà giống quá!

_ Ai cũng nói vậy hết trơn.- Quý Quý

_ Quần gia, chỉ cô ta cách lịch sự nhé! - Vương Tử

_ D..... - quần gia

_ Tôi không cần ai chỉ dạy tôi hết! - Quý Quý

_ Sao cô hỗn thế? Có cần.....

_ Tôi hỗn thì sao? Nhưng mà tôi có người thích đó. - Quý Quý

_ Cô là Quý mà ai thèm thích. Cô có 2 chữ Quý tức là còn hơn Quý. Với lại ai thích cô người đó xấu số.- Vương Tử

_ !@#\$55^&8(0=!@#\$g89=| • § √ æ

_ Hình như mình bước vào đây hơi sớm. Biết vậy mình tới đây chậm chậm chút. - Tiểu Kiệt

_ Hết biết 2 người. mới gặp mà đã như chó với mèo rồi. Không biết về sau có sao không?- A Ngọc

_ Hình như cô này đã khơi dậy cái tính trẻ con của Vương Tử rồi!- Phúc Chân

_ Anh là nam mà anh chẳng có ga-lăng gì hết. Chẳng nhường nhịn ai.- Quý Quý

_ Cô có khác gì tôi đâu. Cô là nữ mà có hiền dịu đâu.- Vương Tử

_ Ai thèm hiền dịu với anh. - Quý Quý

_ Vậy tôi Ga - lăng với cô làm chi? - Vương Tử

_ Bởi anh là nam. - Quý Quý

_ Vì cô là nữ mà không dịu hiền. -Vương Tử

_ Có cần tôi quánh 2 người rụng răng không? - Tiểu Kiệt chịu hết nổi

_ Không.- 2 người đồng thanh tập I

_ Anh muốn tát thì tát cái người này nè. [Quý chỉ Tử - Tử chỉ Quý] - Đồng thanh tập II

2 đứa nhìn nhau hớ một cái rồi quay mặt sang chỗ khác.

4. Chương 4

Tôi hôm đó, người nào về phòng người nấy, riêng Quý Quý thì lết mình vào phòng của Vương Tử.

Theo ông quản gia chỉ rằng phải ” Good night ” [chúc ngủ ngon] thiếu gia trước khi ngủ.

__ Good.....

__ Cô có muốn đi học không? - Vương Tử

__ Tất nhiên là muốn.- Quý Quý

__ Họ và tên cô là gì?- Vương Tử

__ Quý Quý.- Quý Quý

__ Họ nữa.- Vương Tử (chịu đựng)

__ Quý - Quý Quý

__ Không lẽ tên của cô là Quý Quý Quý - Vương tử

__ MỆT anh quá! Họ và tên của tôi là Quý Quý. Có 2 chữ đó mà bắt tôi nói đi nói lại nhiều lần. Thôi tôi ngủ đây.- Quý Quý

Vương Tử cũng kiềm nén cái cơn tức giận để hỗ trợ cho cái người hầu chuyện dụng. vì nể dì Kiều.

Vương Tử cất giấy bút lên giường ngủ.

Quý Quý nằm một hồi thì bật dậy.

__ Cô khùng sao? Đang nằm im re mà ngồi dậy.- Vương Tử

__ Hình như tôi quên cái gì đó.- Quý Quý

__ Quên cái gì? - Vương Tử

__ Ai mà biết. - Quý Quý

__ Chắc là cô quên tắt đèn.- Vương Tử

__ Chắc đây.- Quý Quý đi tắt đèn

__ Nhưng, tôi vẫn không ngủ được.- Quý Quý

__ Cứ ngồi đó đi, tôi đi ngủ à?- Vương Tử

__ À, Good night.- Quý Quý

__ Vậy mà cũng ngồi dậy, ngủ đi! - Vương Tử

__ Tôi tưởng anh dữ lắm chứ? - Quý quý

__ Cô đợi đi, ngày mai cô cũng phải cãi nữa với tôi à.- vương tử

__ Ha. Ha. -Quý Quý.

5. Chương 5

Vài ngày sau,

__Nằm rồi ăn, ăn rồi ngủ, ngủ dậy cái đi tắm, tắm xong ăn, ăn xong phè ra ngủ. Thiệt là chán quá! - A Ngọc

__ Công nhận chán thật. - Tiểu Kiệt

__ Ê, hay tụi mình đi đâu chơi đi.- Phúc Chân

__ Ừ cũng được đó! - A Ngọc - Nhưng mà đi đâu bây giờ.

__ Suốt 18 năm, ăn đã hết cái thực đơn của nhà Ca Lâm, Phúc Chân với A Ngọc đều đã dùng đá quý. Bây giờ biết đi đâu.- Vương Tử

__ Có một nơi chắc mọi người chưa đi bao giờ. - Quỷ Quỷ đang dọn đĩa bát thì xen vào

__ Ai cho cô nói đâu mà nói hả? - Vương Tử

__ Kệ tôi đi! - Quỷ Quỷ

__ Đi đâu dạ? Chỉ em đi! - A Ngọc

__ Tháp Era.[ko biết có thật ko]- Quỷ Quỷ

__ Tháp Era.- mọi người đồng thanh

Hình như nó đã khơi dậy cái nỗi nhớ gì đó làm cho cái người đó im ru pờ rừ.

__ Tháp đó được đấy! Mình đi thôi. - Phúc Chân

__ Quỷ Quỷ, em đi không?- Ca Lâm

__ Dzaaaaa, em là người hầu mà, không có quyền đi đâu!- Quỷ Quỷ

__ Em đừng ngại, ai cũng coi em là bạn má!- Tiểu Kiệt

__ Chị đi cho em vui.- A Ngọc

__ Vậy chị đi hén! - Quỷ Quỷ

__ Khoan.- Vương Tử

__ Cái gì ông nui. - Quỷ Quỷ

__ Cô là người hầu chuyện dụng của tôi mà. - Vương Tử

__ Thì sao?- cả đám

__ Phải ở lại với tôi.- Vương Tử

__ Tha cho chi ấy đi Đại Ca. - A Ngọc

__ Thôi, em ở lại, mọi người đi đi!- Quỷ Quỷ

__ Nhưng,.....- A Ngọc

__ Em đi đi, chi đi hoài.- Quỷ Quỷ

__ Nhưng..... - A Ngọc

__ Gần 12h rồi. Đi thôi A Ngọc.- Phúc Chân

Vài phút sau,

__ 12h rồi, đi ngủ thôi! - Quỷ Quỷ

Quỷ Quỷ nhìn sang bên thấy Vương Tử đang nhìn về một tấm ảnh có : Vương Tử và 1 người đàn.

Quỷ Quỷ kê miệng lên tai của Vương Tử, hét lên:

__ ĐI NGỦ ĐI THIẾU GIA..

__ Làm gì mà dữ thế? - Vương Tử - Đi ngủthì đi.- Vương Tử đứng dậy bỏ một mạch vào phòng

Quỷ Quỷ thì gãi đầu, cũng từng bước vào phòng.

6. Chương 6

Quỷ Quỷ vào phòng, nghe cái tiếng thở dài của Vương Tử. Quỷ Quỷ càng khó hiểu lại giường Vương Tử hỏi:

__ Ê, anh bị cái gì thế!

__ Không có gì đâu. Cô về giường cô đi! - Vương Tử xua tay

Quỷ Quỷ nằm một lát thì lại phóng lên giường Vương Tử.

__ Có phải người đàn ông trong ảnh là papa anh phải không? - Quỷ Quỷ

__ Đúng thì sao? - Vương Tử

__ PaPa anh sao thế? - Quỷ Quỷ

Kí ức chợt ùa về bên Vương Tử. Vương Tử đã khóc và nói:

__ Trong đời tôi, tôi yêu nhất là PAPA.PaPa đã dạy cho tôi rất nhiều điều. Những thứ đồ chơi của tôi đều là PaPa tôi làm. Nhưng cô có biết không, Lúc papa tôi đi đào đá quý cùng mọi người thì.....có một hòn đá đã đè lên PaPa tôi rồi cũng đi mất biết nó ở đâu nữa thì không biết.

Quỷ Quỷ nghe thế cũng xúc động. Vương Tử ôm chầm lấy Quỷ Quỷ như một người mẹ đang an ủi con. Vương Tử nói tiếp:

__ MẸ tôi cũng thế. Từ ngày papa tôi mất tích. Mẹ tôi đã nhờ người dò la tin tức, không có tin hiệu mẹ tôi đã khóc. Sau một thời gian, mẹ tôi đã ást đầu không khóc nữa, không quan tâm tôi nữa, càng lìa xa tôi hơn.

__ Tức là mẹ anh.....

__ Mẹ tôi qua nước ngoài ở, làm việc ở đó và mỗi năm 1 lần mẹ về ở với tôi 1 ngày rồi lại đi! - Vương Tử nói trong nước mắt

Càng ngày Vương Tử càng xiết chặt lấy người Quỷ Quỷ rồi cậu thiếp đi khi nào không biết.

Quỷ Quỷ dìu Vương Tử nằm xuống, rồi cô cũng đến giường của cô. Trưa ấy Quỷ Quỷ ngủ không được, nghĩ đến chuyện đó cô càng mở mắt to hơn, cô nghĩ về gia đình Vương Tử và mẹ cô. Cô đã khóc, khóc trong âm thầm và cô cũng đã thiếp đi!

Còn Vương Tử ngủ rất ngon vì ai đó đã cho cậu chia sẻ về nỗi buồn của cậu.

7. Chương 7

__Mấy người tính không ăn tối à? - Ca Lâm la hét

__ Làm gì mà la lớn thế Ca Ca? - Vương Tử

Điều mà làm cho Ca Lâm bực mình là:

Vài tiếng trước,

__ Mua đồ nhiều quá! - A Ngọc

__ Ai xách đây! - Phúc Chân

__ Tù xì đi! - Ca Lâm ra ý kiến

_ Bao - Phức Chân

_ Búa - Ca Lâm

_ Bao - Tiểu Kiệt

_ Bao - A Ngọc

_ He,He xách đồ nha Ca Ca. - A Ngọc

Về đến nhà,

_ Một quá, Hix Hix !!! - Ca Lâm giục đồ xuống

_ Mời thiếu gia và tiểu thư ăn tối. - ông quản gia

_ Ủa 2 người kia đâu?- A Ngọc

_ Vương Tử đang ngủ trên phòng . Còn 1 người nữa, tiểu thư muốn nhắc đến ai.

_ Quỷ Quỷ á! - Phức Chân

_ Chắc cô ta cũng ngủ rồi! - quản gia- Để tôi gọi 2 người đó!

_ Ông đừng có đi quản gia. Để Ca Lâm làm cho.- Tiểu Kiệt

_ Dạ. - Quản gia ngơ ra

_ Thằng quỷ.Lên đi. Kêu người ta lên làm chi? - Ca Lâm

_ Ca Lâm ơi, lên đi. Phức Chân muốn Ca Lâm lên. -Phức Chân ” Mỹ nhân kế ”

_ Ok. Tui lên. - Ca Lâm - Bực mình quá! >._=*

.. KẾT THÚC ..

Ca LÂM giậm chừng rầm rầm đi xuống.

Vương Tử rửa mặt xong qua bên giường Quỷ Quỷ. Vương Tử nở nụ cười, nụ cười đầu tiên từ khi ba của Vương Tử không còn ở căn nhà này nữa.

_ Cảm ơn Quỷ Quỷ. -Vương Tử nói thầm

Bỗng nhiên,

_ Mẹ ơi, đám lửa cháy lớn lắm! Ba mẹ chạy ra đi, mẹ mẹ ra đi. Meeeeeeeeeee. - Quỷ Quỷ nói xong bừng tỉnh dậy

_ Cô làm sao thế? - Vương Tử

_ Có làm sao đâu! - Quỷ Quỷ

Vương Tử nhìn vào mắt của Quỷ Quỷ.

_ Cô khóc à?- Vương Tử

_ Đâu có. - Quỷ Quỷ dụi mắt

_ Mời 2 vị xuống ăn . -Tiểu Kiệt

8. Chương 8

Cha

__ Xuống liền. - Quý Quý đánh trống lảng

__ Cô này khó hiểu quá! - Vương Tử

__ Ăn thôi, đói bụng quá! - A Ngọc

__ Ủa, sao em không ăn, Quý Quý? - Phúc Chân

__ Em là người hầu mà! Em không ăn đâu! - Quý Quý

__ Em ăn đi Quý Quý. - Ca Lâm

__ Cô ta không muốn ăn thì thôi, đừng bắt. - Vương Tử đâm chột

__ Ừ, kệ người ta. Em xin phép đi lên phòng. - Quý Quý nói xong lên phòng

Quý Quý lên phòng lên phòng nhưng không biết ai đó đã đi theo Quý Quý. Nghe hết những câu nói của Quý Quý

__ Anh ta đúng là 2 mặt. Mới hiền lành với mình mà giờ lại đâm chột nữa.

Quý Quý nằm xuống đá trúng ngay cái cặp của Quý Quý bị rơi ra tấm ảnh mẹ cô. Quý Quý ngồi dậy nhặt lại tấm và.....khóc. Cô khóc rất nhiều. Cô la lên mấy tiếng:

__ MẸ ƠI, MẸ ƠI, CON NHỚ MẸ LẮM !

Người con trai theo dõi cũng tiến tới Quý Quý.

__ Tôi xin lỗi vì đã đâm chột. - Vương Tử áy mà ^^

__ Anh đi ra đi! - Quý Quý chạy vào nhà vệ sinh, khóc một mình

Wang Tử bỏ ra phòng.

Vài tiếng sau....

__ Mở cửa ra, Quý Quý - Vương Tử

Wang Tử đầu gối xuống, Quý Quý ngủ từ lúc nào.

” Rầm ” - cái cửa được đẩy ra nhờ Vương Tử

Wang Tử lại gần Quý Quý thì bị trượt phải xà phòng làm cho Vương Tử chúi về phía trước, đè lên người Quý Quý vừa lúc cô mới vừa tỉnh dậy. Thế rồi,.....môi chạm môi.

Quý Quý phản ứng nhanh vừa mới Kiss được 2 giây thì Quý Quý đã né ra.

__ Anh làm cái gì vậy.- Quý Quý

Wang Tử cũng đang ngơ ra. Quý Quý chạy ra, ôm mền gối đi qua phòng Phúc Chân.

__ Chị Phúc Chân, cho em ngủ chung nha!

__ Sao vậy? - Phúc Chân

__ Dzaaaaaaaaaa- Quý Quý gãi đầu

__ Mà thôi, em ngủ với chị đi! - Phúc Chân

__ Em cảm ơn chị. - Quý Quý

Căn biệt thự đã bắt đầu tắt đèn hết. Nhưng, có một căn phòng của Vương Tử vẫn còn mở đèn, vẫn sáng suốt đêm.

9. Chương 9

” Quỷ Quỷ, sao mày không ngủ được, mày không quen ngủ đây à? Không không mày ngủ đâu chả được. ”
- Quỷ Quỷ suy tư

_ Làm gì mà suy tư thế em? - Phúc Chân

_ Chị chưa ngủ à? - Quỷ Quỷ

_ Rồi. Nhưng thấy em cứ loay hoay mãi chị ngủ không được. - Phúc Chân

_ Vậy em về phòng nha! - Quỷ Quỷ

_ Em ở đây ngủ với chị đi. - Phúc Chân

_ Dạ thôi! Em phá giấc ngủ của chị thì sao? - Quỷ Quỷ ôm mềm gối lên - Em xin phép.

_ Ừm, em đi đi. - Phúc Chân

Quỷ Quỷ ra khỏi phòng bước từng bước trong bóng tối. Bất chợt,
” ĐỪNG ”

_ Á - Quỷ Quỷ

_ Quỷ Quỷ? Em đâu ra đây? - Ca Lâm hỏi

_ Cái điều đó mới là em hỏi anh mới đúng ! - Quỷ Quỷ

_ Thì.....anh khát nước quá nên.....- Ca Lâm

_ Anh đi uống đi. - Quỷ Quỷ - Em đi đây!

_ Way, Way, Em đi đâu dạ? - Ca Lâm

_ Em đi về phòng . -Quỷ Quỷ

_ Nhưng sao em từ phòng Phúc Chân ra? - Ca Lâm

_ Em mộng du ấy mà! - Quỷ Quỷ - Em đi nha!

_ Ờh. - Ca Lâm chẳng nghi ngờ gì.

Quỷ Quỷ bước vào phòng. Chắc có lẽ tiếng đóng khá lớn làm Vương Tử tỉnh giấc. Anh đã ngủ quên trên bàn. Vương Tử đã làm cái gì đó và giờ đây đang cố giấu nó đó là một điều đáng tò mò.

_ Quỷ Quỷ, a..... - Vương Tử

_ Tôi vẫn còn giận anh đấy ! Đừng có nói chuyện với tôi. - Quỷ Quỷ xếp giường của mình lại.

_ Ừ, cô giận thì giận đi ! Nhưng cô đừng quên tắt đèn đó. - Vương Tử

_ Hừ! Tôi không tắt đâu! - Quỷ Quỷ

_ Tắt. -Vương Tử

_ Không tắt. - Quỷ Quỷ

_ Tắt. - Vương Tử

_ Không tắt. - Quỷ Quỷ

_ Tắt . - Vương Tử

_ Không tắt . - Quỷ Quỷ

__ Cô trốn nhui trốn nhủi trong nhà vệ sinh rồi qua bên Phức Chân ngủ xong qua bên đây phá giấc ngủ tôi. Bây giờ tôi kêu tắt mà không tắt hả? - Vương Tử

__ Ai kêu anh đập sập cửa. Ai bảo anh cướp nộ hôn đầu tiên của tôi. - Quỷ Quỷ

__ Cái gì mà sập cửa, cái gì mà nộ hôn đầu tiên. - A Ngọc, Ca Lâm, Tiểu Kiệt, Phức Chân đồng thanh.

__ Không có gì đâu, về ngủ đi. - Vương Tử

Sáng hôm sau,

__ Oáp.....- Quỷ Quỷ - Ngủ đã quá!

Quỷ Quỷ liếc đồng hồ thì đã 10g30.

__ Trời, sau đồng hồ không reo. - Quỷ Quỷ

Quỷ Quỷ làm VSCN xong chạy xuống. Quỷ Quỷ :

__ Anh tắt đồng hồ báo thức của tôi phải không?

__ Ừ thì sao? - Vương Tử

__ Anh.....-Quỷ Quỷ

__ Thôi đừng cãi nhau nữa!Đi mua đồ chuẩn bị năm học mới thôi. - A Ngọc vươn người

__Lần này em không thể trốn đâu đấy, Quỷ Quỷ. - Tiểu Kiệt

__ Tại sao em phải đi? - Quỷ Quỷ

__ Vì em cũng phải đi học đấy. - Ca Lâm

__ Em có đăng ký đâu? - Quỷ Quỷ

__ Tôi đăng ký rồi. - Vương Tử

__ Ai kêu anh đăng ký. - Quỷ Quỷ

__ Ngày đầu tiên cô bước vào cái nhà này. - Vương Tử

__ Ừm . -Quỷ Quỷ

__ Đi thôi! - A Ngọc

10. Chương 10

Mỗi người đều lên xe của mình. A Ngọc ngồi chung xe với Ca Lâm, Phức Chân đi cùng Tiểu Kiệt, Quỷ Quỷ và Vương Tử ngồi cùng một xe.

__ Bây tính giận tôi đến hết đời sao? - Vương Tử

__ Ừ ! - Quỷ Quỷ - Tôi giận cả đời...

__ Tùy cô. - Vương Tử nói với cái giọng đều [nghĩ ra trò gì mới]

Wang Zi rút điện thoại từ trong túi gọi cho Ca Lâm.

__ Nói với mọi người tới quán kem Tonight nhé! - Vương Tử

__ Ok ! - Ca Lâm

Cả hai cùng cúp máy.

__ Cái gì ? Đi ăn kem? - Quỷ Quỷ

_ Cô yên tâm, cô không có phần đâu. - Vương Tử

_ Hừ, ai thêm! - Quý Quý

Tới quán.....

_ Ê, làm gì mà kêu tụi này đến quán kem thế? - Tiểu Kiệt

_ Chuyện đó nói sau, ai muốn kêu kem gì đi. Tôi bao. - Vương Tử

_ Sô Cô La. - Quý Quý

_ Ai cho cô ăn đâu! - Vương Tử

_ Các vị ăn gì ạ? - nhân viên

_ Như cũ đi chị. - Ca Lâm

_ Vậy là 5 VaNi đúng không? - nhân viên

_ Đúng. - Ca Lâm

_ Nhưng các vị có 6 người, mà có.....- nhân viên

_ Cứ như cũ đi chị! - Vương Tử

_ Dạ. - nhân viên

Vài phút sau,...

_ Kem tới rồi, em ăn không, Quý Quý? - Phúc Chân

_ Dạ ăn. - Quý Quý

_ Trên xe, cô ta không thêm ăn. - Vương Tử

_ Nhưng bây giờ tôi muốn ăn. - Quý Quý

_ Hajjjjjj trễ quá rồi! - Vương Tử

_ Anh đúng là.....con người ích kỷ. - Quý Quý

_ Tôi thấy có người lòng còn hẹp hòi hơn tôi nữa. - Vương Tử

_ Chuyện đó.....tôi phải hẹp hòi chứ! - Quý Quý

_ Vậy không được ăn kem. - Vương Tử - Kem ngon nhỉ, A Ngọc?

_ Dạ.. - A Ngọc

_ Tôi không có tha lỗi cho anh đâu!

Quý Quý nói xong leo lên xe. Cả đám cũng mất hứng leo lên xe đi tới Nhà Sách và đi về nhà. Đó là một ngày rất buồn tẻ đối với mọi người.

11. Chương 11

Vài ngày sau, Buổi Sáng

_ Chị và Đại ca giận thiệt à? - A Ngọc thắc mắc

_ Ừ! - Quý Quý gật đầu - mà em hỏi chị vậy?

_ Em hỏi vậy thôi! Mà chị giận cũng phải. Anh ấy quá đáng thật, không cho chị ăn kem. - A Ngọc

_ Không phải mỗi chuyện đó đâu! – Quý Quý lơ nói
_ Còn chuyện gì nữa thế ? – A Ngọc – Nói em nghe ik.
_ Đó là chuyện.....- Quý Quý
_ Chuyện gì ? – A Ngọc
_ Chuyện,..... - Quý Quý
_ Bí mất giữa anh và Quý Quý. – Vương Tử từ đâu bước vào phòng A Ngọc – Cầm nhiều chuyện.
_ Yes ser. – A Ngọc
_ Anh đâu ra đây? Tôi đã qua đây ngủ với A Ngọc rồi mà anh còn kiếm nữa hả? – Quý Quý
_ Tôi chỉ qua đây nói có người nói với tôi nhắc cô tối nay qua phòng tôi ngủ. – Vương Tử
_ Nói với người đó là tôi qua phòng anh hay không là quyền của tôi. – Quý Quý
_ Hừ. _ Vương Tử

Wong Tử về phòng cầm cái gì đó bí ẩn đặt lên giường của Quý Quý. Thì thầm với cái đó:

_ Ước gì Quý Quý sẽ qua.

Tại phòng của A Ngọc...

_ Em nghĩ chị nên qua. – A Ngọc
_ Ai muốn em khuyển thế? – Quý Quý nhéo hai cái má của A Ngọc
_ Ui da! Anh Vương Tử á! Anh nói có bất ngờ cho chị nên nói em nói chị về. – A Ngọc
_ Không cần em nói chị cũng về, Chị xem có cái gì mờ ám không? - Quý Quý
_ Hoan Hô... - A Ngọc

Quý Quý ra khỏi phòng A Ngọc, xuống dưới nhà bếp thì thấy Ca Lâm. Ca Lâm đang nhâm nhi với miếng bánh sôcôla.

_ À ha, em phát hiện anh ăn vụng nha! – Quý Quý
_ Đâu có. – Ca Lâm chối
_ Cho em ăn chung với. – Quý Quý
_ Em cũng là đồng phạm hen. - Ca Lâm
_ Hi! Hi! – Quý Quý
_ Em ở đây cũng gần 1 tháng rồi. Em thấy anh là người như thế nào? - Ca Lâm
_ Em thấy anh là một người anh tốt, thương đàn em và còn có tính ăn vụng nữa. – Quý Quý
Quý Quý vừa dứt lời thì Vương Tử từ cầu thang nghe được câu nói giữa chừng của Ca Lâm.
_ Chúng ta sẽ là một cặp đôi

Wong Tử nghe có 7 chữ giữa dxã9 tức điên máu, đi lên phòng.

Wong Tử nằm lên giường. Suy nghĩ rất lâu:

_ Sao mà kỳ thế Vương Tử ? Chỉ là hai người đó là cặp đôi tình nhân thôi mà. Sao mà tức thế? Mà yêu Quý Quý à? Không.... Ai thèm thích hạng người như người đó! Mà ghen à? Khùng... - Vương Tử tự cười
l.....l

Chuyện sẽ ra sao khi Vương Tử hiểu nhầm? Mời các bạn xem chap tiếp theo. Chap 11

Thật ra thì điều mà Ca Lâm nói đó là:

_ Em nói đúng quá ! Chúng ta sẽ là một cặp đôi an hem ha!

-

Vương Tử bước tới giường cái thứ mà Vương Tử tính tặng Quỷ Quỷ đó là thiệp xin lỗi. Nhưng bây giờ nhớ đến cái chuyện của Ca Lâm thì Vương Tử lại muốn xé nó...

Cốc Cốc

_ Ai đó? - Vương Tử

_ Quỷ Quỷ nè!

_ Đợi tí. - Vương Tử giấu tấm thiệp vào trong học bàn

_ Anh kêu tôi qua đây ngủ làm gì? - Quỷ Quỷ

_ Không có gì hết ! - Vương Tử lắc đầu - Nếu cô không muốn thì đừng có qua đây!

_ Tôi qua đây rồi thì tôi ngủ luôn. - Quỷ Quỷ lên giường nằm

Vương Tử ra khỏi phòng không một lời nói. Quỷ Quỷ hỏi cách mấy cũng không nói.

Từ nhà trên lầu đến nhà khách chẳng bao lâu xa mà Vương Tử nhắc máy điện thoại gọi cho Ca Lâm.

_ A Lô, gì vậy Vương Tử,

_ Xuống dưới phòng khách tôi muốn nói chuyện với anh. - Vương Tử nói giọng lạnh băng

- Cậu muốn nói chuyện gì với anh? - Ca Lâm

_ Anh thấy Quỷ Quỷ như thế nào? - Vương Tử

_ Ngược lại với cậu , Quỷ Quỷ ngoan, hiền, ít bạo lực, dễ thương và hay cười. - Ca Lâm nhận xét

_ Chính vì điều đó, anh thích Quỷ Quỷ? - Vương Tử

_ Cậu chơi với anh được bao lâu mà không biết à? Người anh thích không phải là Quỷ Quỷ. Quỷ Quỷ anh chỉ coi là em gái nuôi của mình thôi. Người anh thích đó là Phúc Chân. Anh đợi tình yêu này đã 10 năm rồi, [năm 9t đã biết yêu]

_ Thiệt không? - Vương Tử

_ Cậu không thay đổi được tính trẻ con. Thiệt.- Ca LÂM gật đầu. - Anh lên trước đây!

Nói tới đây, các bạn cũng đã biết Vương Tử vui biết chừng nào!!!!^^. Nhưng Vương Tử lại quên đi cái tấm thiệp cần đưa cho Quỷ Quỷ.

12. Chương 12

Ca Lâm đi được nửa bước thì quay lại ngồi xuống, hỏi Vương Tử tới tấp:

_ Cậu thích Quỷ Quỷ hả?

_ Đâu có. - Vương Tử lắc đầu quay sang một bên như muốn che cái bộ mặt đỏ của cậu

_ An giao hẹn là đêm nay. Đêm nay phải suy nghĩ, nếu thích thì dẫn cả đám đến đảo Wanggui của cậu nhé!

- Ca Lâm kẻ sát mặt Vương Tử rồi về phòng

_ Một đêm không đủ đâu! - Vương Tử

Vương Tử bước vào căn phòng ” băng ” của mình. Nhìn sang Quỷ Quỷ thì thấy cô đang co người lại thành một cục, mền thì lại bay ra khỏi giường.

Vương Tử kéo chân Quý Quý thăng rồi đắp mền lại cho Quý Quý.

__ Quý Quý, sao lúc tỉnh cô giống Quý mà lúc ngủ giống thiên thần thế? - Vương Tử nói thầm hôn nhẹ lên trán của Quý Quý [lợi dụng]

Sáng hôm sau,

__ Dậy mau lên đi, - Quý Quý

__ Im lặng cho tôi ngủ coi. - Vương Tử lấy mền che mặt

__ Dậyyyyyyyyyyyyyyy- Quý Quý một bên cái đồng hồ báo thức một bên là cây chổi

__ Đau. Biết trên đời này tôi sợ nhất là cây chổi đấy! - Vương Tử

__ Dậy. - Quý Quý càng đánh Vương Tử mạnh hơn

__ Dậy thì dậy. - Vương Tử lờm cờm bò dậy.

Vương Tử đi đến đâu Quý Quý theo sau.

__ Tôi vào toilet, cô cũng vào à? - Vương Tử

__ Lỡ anh ngủ thì sao? - Quý Quý

__ Tôi đi WC mà cô cũng theo à? - Vương Tử

Quý Quý lùi về mấy bước.

Vài phút sau,

__ Sao anh ta lâu quá nhỉ? - Quý Quý

Quý Quý ép tay vào nghe thì nghe tiếng ngáy của Vương Tử [cái này hiếm có]

__ Dậy đi, ông nui. - Quý Quý đập cửa làm cho cái cửa sập thêm lần nữa!

__ Làm gì mà dữ vậy ? -Vương Tử

__ Vì anh đó, ai bảo ngủ trong này làm gì?- Quý Quý - Bây giờ làm VSCN cho tôi.

__ Làm thì làm. - Vương Tử

__ Sao hai người lâu thế? - Ca Lâm

__ Đợi lâu quá ! Cái bụng của em đang sôi sùng sục nè! - A Ngọc xoa cái bụng của mình

__ Ngày hôm qua nghĩ chưa Vương Tử ? - Ca Lâm

__ CHUYỆN GÌ? - Cả đám [trừ Vương Tử và Ca Lâm]

__ Không có chuyện gì hết. - Vương Tử và Ca Lâm

__ Chưa.- Vương Tử nói nhỏ

__ Lạ quá nha! - Phúc Chân - Hai người bí ẩn quá !

__ Nhắc đến ngày hôm qua, em nằm mơ thấy một người đeo mặt nạ nhưng có vẻ nhìn baby lắm hôn lên trán em. - Quý Quý chạm lên trán.

Vương Tử cũng nhớ ngày hôm qua tát vào mặt mình.

__ Anh bị khùng à? - Quý Quý

__ Không. - Vương Tử Chap 12

Trên xe của Tiểu Kiệt,

__ A lô,- Tiểu Kiệt vừa nghe vừa lái xe – Có chuyện gì nói ngay đi!

Bên đầu đây kia...

__ Cái gì???? – Tiểu Kiệt – Suy nghĩ rõ chưa chừng?

Bên đầu dây kia...

__ Ok! Để chuyện đó anh tính. – Tiểu Kiệt

Tiểu Kiệt vừa cất điện thoại lại reo “ Tít...Tít...” liên tục.

__ Oài... tin nhắn sao? – Tiểu Kiệt

Tiểu Kiệt rút điện thoại ra,

__ A Ngọc??? - Tiểu Kiệt - Nhắn tin mình để làm gì?

[Anh tới shop Aris đón em. Em đang chờ...] – A Ngọc

Tiểu Kiệt quay lại shop Aris.

A Ngọc lên xe.

__ Anh em đâu? Sao gọi anh qua. – Tiểu Kiệt

__ Lúc đầu, Ca Ca đưa em đến đây! Trước khi về, anh Ca Ca nói tự gọi Taxi về, em lười đi taxi, gọi cho Ca Ca, Ca Ca chơi tất máy luôn. – A Ngọc – Chị Phúc Chân gọi cho em nói là anh không có nhà, kêu anh chờ về. Nèn.....

__ Nèn em bắt anh là tài xế phải không? – Tiểu Kiệt

__ Đúng rồi! – A Ngọc vỗ tay

__ Chúng ta sắp sửa đi chơi nữa rồi đó! – Tiểu Kiệt

__ Đi đâu? Trong hè này mình đã đi: Paris, U.S.A, Thailand rồi. Bây giờ mình đi đâu nữa. – A Ngọc kể -
Tính đi Ai Cập à ?

__ Đi qua đảo Wanggui. – Tiểu Kiệt

__ Đã 16 lần em đến rồi! Bắt em đi nữa à? - a Ngọc

__ Nhưng Quỷ Quỷ chưa đi mà! – Tiểu Kiệt

__ Đúng ời. – A Ngọc.

13. Chương 13

Tại căn biệt thự của Vương Tử,

__ ANH BỎ TAY TUI RA COI! - Quỷ Quỷ hét

__ KHÔNG...CÔ ĐI VỚI TÔI MAU. - Vương Tử

__ Thì để tôi tự đi.- Quỷ Quỷ vùng vẫy ra khỏi nhưng không được

__ Cô nghe lời tôi đi, sẽ thấy hạnh phúc mà! - Vương Tử cười đều

__ Chị Phúc Chân cứu em.- Quỷ Quỷ la trong vô vọng

Bởi, Phúc Chân cũng bị Ca Lâm đẩy vào phòng của Phúc Chân nói 6 từ:

__ Chuẩn bị đồ đúng 2 tuần. - Ca Lâm đóng sầm cửa lại.

__ Chuẩn bị đồ đúng 2 tuần? - Phúc Chân - Ca Lâm nói cái gì vậy trời

__ Nhớ đem áo khoác nhé! Bên đó nắng lắm!

Phức Chân chịu không nổi khi thấy Ca Lâm nói ba cái từ khó hiểu. Đứng dậy kéo tay Ca Lâm nhưng Ca Lâm đóng cửa mạnh làm cho tay của Phức Chân kẹt giữa cánh cửa.

__ Á! Ca Lâm, cứu. - Phức Chân

__ Có sao không ? - Ca Lâm

__ Ca Lâm đáng chết. - Phức Chân đánh Ca Lâm bằng cái tay khác - Sao kẹp tay Phức Chân ngay cửa.

__ Vì Ca Lâm hấp tấp mà! - Ca Lâm

__ Đi đâu mà soạn đồ, nói Phức Chân nghe. - Phức Chân

__ Vương Tử cho tụi mình đi đảo Wanggui. - Ca Lâm lấy băng bó băng cho Phức Chân.

__ Cái gì? 1 tuần rưỡi nữa là đi học rồi mà. - Phức Chân

__ Thì.....trốn học. Cũng đâu có sao. - Ca Lâm

__ Ủk. - Phức Chân cũng đồng tình.

__ Ca Lâm về phòng nha! Bye. - Ca Lâm

__ Ê, đợi đã. Tay của Phức Chân bị bó rồi sao soạn đồ. - Phức Chân [lợi dụng]

__ Để Ca Lâm soạn cho.

Ca Lâm đang soạn thì phức Chân hỏi:

__ Có phải Ca Lâm thích Quý Quý phải không?

__ Không. - Ca Lâm

__ Có mà. - Phức Chân

__ KHÔNG. - Ca Lâm

__ Có. - Phức Chân

__ KHÔNG phải, không phải, người Ca Lâm thích Phức Chân đó. - Ca Lâm

__ Cái gì?- Phức Chân

__ Coi như Ca Lâm chưa nghe gì hết. - Ca Lâm xua xua tay - Phức Chân tự soạn đồ nha!

__ Phức Chân à, vì quá nhút nhát nên không thể nói ra được. - Ca Lâm đóng cửa lại tự nói mình.

__ Khó hiểu- Phức Chân - Bây giờ phải tự soạn một tay rồi!

Trong khu mua sắm đông đúc, Vương Tử tỏ vẻ tức tối lay sang Quý Quý bực bội vì Vương Tử cứ kéo mình đi từ chỗ này sang chỗ khác.

__ Anh bỏ tay tui ra coi. - Quý Quý

__ Đi theo tôi. - Vương Tử

Vương Tử lôi Quý Quý vào phòng Giám Đốc với cái bộ mặt giận dữ.

__ Ông làm việc cái kiểu gì kì vậy?

__ Nhưng còn 1 phút nữa ạ ! - Giám Đốc

__ Đúng rồi, còn 1 phút nữa! Đi ăn kem thôi! - Quý Quý đi nhưng bị Vương Tử kéo lại

__ Tôi không chấp nhận cái kiểu làm việc của ông. Nãy giờ 11g rồi. Tôi hẹn với ông phải đuổi khách đúng 11g mà! Sao vẫn còn đông. Không cần ông nữa, ngày mai hoặc mốt sẽ người thay thế cái vị trí của ông. - Vương Tử nói xong đi ra khỏi phòng.

Ông giám đốc ôm đầu úp mặt xuống bàn.

14. Chương 14

_ Cô có đeo guốc không? - Vương Tử nhìn xuống chân Quỷ Quỷ

_ Không. - Quỷ Quỷ lắc đầu

Vương Tử kéo Quỷ Quỷ đến chỗ bán giày cao gót. Vương Tử đeo cho Quỷ Quỷ thấy vừa vặn. Rồi cởi ra.

Vương Tử lại kéo Quỷ Quỷ sang chỗ bán động đồ. Lấy giày cao gót đập vào chỗ bán động.

Ai cũng chạy tán loạn trừ mấy bà nhân viên. Vương Tử thì cười còn Quỷ Quỷ thì leo lên người Vương Tử đánh cho một trận

_ Á ,đau.- Vương Tử bỏ Quỷ Quỷ xuống làm cho cô la oai oái

Vương Tử kéo Quỷ Quỷ dậy xong lôi cô đi tiếp tục.

_ Cô thích đeo giày cao gót không? - Vương Tử

_ Không.- Quỷ Quỷ - tôi lấy giày tôi là được rồi.

Vương Tử kéo đến gian quần áo nữ. Chọn đồ cho Quỷ Quỷ 2 bộ đầu tiên bắt cô vào phòng thử đồ thử cho mình.

Vương Tử ngắm nghía một lúc. Nhận xét:

_ Cũng được đó chứ. Mình cũng có khiếu quá!

_ Thấy gớm! Đi về...- Quỷ Quỷ không hề hứng thú.

Vương Tử lấy vài bộ cho mình và Quỷ Quỷ rồi đi thẳng sang sân bay.

15. Chương 15

_ Tự nhiên anh dẫn tôi đến cái sân bay lạ hoắc vậy? - Quỷ Quỷ

_ Đây là sân bay nhà tôi. Cô đi theo tôi cấm nhiều chuyện nữa, có muốn tôi dán băng keo không hả? - Vương Tử

_ ơng [không]- Quỷ Quỷ ngậm miệng lại

_ Đi. - Vương Tử

Quỷ Quỷ đang đi trong bóng tối nên sợ bị..... lợi dụng. Quỷ Quỷ đã có tính toán trước rằng khi nào Vương Tử làm gì thì hét và ra tuyệt chiêu Karate [ở phần GTNV Ky chưa nói] của mình cho Vương Tử chết.

Vương Tử dừng, quay sang Quỷ Quỷ bị Quỷ Quỷ giơ thẳng chân vào mặt nhưng Vương Tử đã cầm lấy chân của quỷ Quỷ . rồi thả cái chân đó ra.l

_ Anh...Anh... muốn gì? - Quỷ Quỷ

_ Tôi nói chỗ này nguy hiểm lắm! Để tôi công cho an toàn. Lên - Vương Tử cúi xuống cho Quỷ Quỷ leo lên

_ Không. Tôi đi được. - Quỷ Quỷ

_ Cô đừng có con nít quá ! Leo lên. - Vương Tử

Quỷ Quỷ leo lên. Vương Tử tiếp tục đi. Ở trên lưng Vương tử, Quỷ Quỷ có cảm giác rất tuyệt vời,ấm áp và cảm thấy an toàn.

__ Công nhận cô nặng thiệt.- Vương Tử

__ Kệ tôi. - Quỷ Quỷ

Đến một đường dẫn ra lối ngoài, Vương Tử bước tới lối ngoài đó. Đường như cả như muốn cái con đường dài thêm một chút nữa. Nhưng không được, cái chân của Vương Tử đã bước tới ngoài.

__ Hê, 2 người tỏ tình trong đó hay sao mà lâu thế? - Tiểu Kiệt

__ Anh nói vậy. - Quỷ Quỷ

__ Thôi cũng trễ rồi, đi đi! - Vương Tử thả cho Quỷ Quỷ xuống rồi đưa vali cho ông quản gia.

Ca Lâm thì im ru vì chuyện lúc này.

__ Chị làm ỉ mà cứ bầm tím tím hoài thế? - A Ngọc

__ Không có gì đâu. Chị nhún Bể Bye pama. - Phúc Chân

” baby, baby, baby noo. I’m like. Bayby, baby, baby noo,..... ” - nhạc tin nhắn của Ca Lâm

[Mình đã quên những gì lúc này - Phúc Chân]

Ca Lâm trề môi ngạc nhiên rồi vui vẻ lên máy bay.

__ Sao không thấy hạnh khách nào hết thế? - Quỷ Quỷ

__ Tôi đuổi hết rồi. - Vương Tử

__ Cái gì?- Quỷ Quỷ

__ Ý Vương Tử nói là đã tính toán đi ngày nào và không cho bán vé để hôm nay sẽ không có ai. Nên bên trong tối vì không còn nhân viên. - Tiểu Kiệt

__ Còn những nhân viên phục vụ ta ở trên đây sẽ được tăng lương gấp 5 lần người khác. - Phúc Chân

__ Em nhớ lúc đó nhân viên bu đầy cái văn phòng của mình xin làm việc ngày hôm nay. Mắc cười ghê! - A Ngọc

__ Máy bay đang chuẩn bị cất cánh, mong mọi người thắt dây lưng an toàn [Ky nói đại]

Mọi người thắt dây an toàn. A Ngọc ngồi kế Tiểu Kiệt. Chưa thắt dây an toàn thì đã ngủ mất biệt.

__ Cứ như tính cũ à? - tiểu Kiệt chồm qua người A Ngọc thắt dây cho A Ngọc.

Thắt dây xong, Tiểu Kiệt như đứng hình khi thấy khuôn mặt xinh đẹp của A Ngọc. Chợt A Ngọc giựt mình dậy chú ý người về phía trước làm cho 2 người môi chạm môi 5 giây đứng hình. Tiểu Kiệt rút ra, nhìn sang chỗ khác như muốn che cái khuôn mặt đỏ của mình.

Tới nơi,...

16. Chương 16

Tới nơi, Quỷ Quỷ nhanh bước ra để hưởng thụ cái khôn khí ấm áp của nắng, cái mát mẻ của gió, cái vị mặn mòi của biển, cái mùi tanh tanh của cá.

__ Hít hoài coi chừng hít trúng bụi đó. Mà cô là Quỷ mà sợ gì? - Vương Tử

__ Anh.....Anh thật là kì quái! - Quỷ Quỷ

__ Vương Tử nói đùa thôi mà. Leo lên lưng anh đi, anh cõng. - Ca Lâm làm cho mọi người bất ngờ - Để xem em nặng cỡ nào.

__ Để tôi làm được rồi. - Vương Tử đẩy Ca Lâm ra. [Ghen]

Quý Quý leo lên lưng Vương Tử rồi đi hết một đoạn đường đến khách sạn. Mọi người đều truyền tay nhau nghe nhưng lại không truyền cho Quý Quý.

Đến cửa của khách sạn. Vương Tử thả Quý Quý xuống bảo Quý Quý cũng không một chút nghi ngờ, Quý Quý đi vào. Mới vừa mở cửa thì bị bảo vệ chặn chút nghỉ ngơi, Quý Quý đi vào. Mới mở cửa bước vào nửa bước thì bị bảo vệ chặn lại, hỏi đủ thứ chuyện. Quý Quý đi ra thì thấy mọi người cười sằng sặc giữa sân.

__ Mấy người dám cợt tôi hen. Bo xì mọi người luôn. - Quý quý bước lại gần

__ Thôi đừng có giận, mọi người đi vào cùng em mà.- Phúc Chân

Bước tới cửa lúc này mà Quý Quý vắng ra. Mọi người đẩy Quý Quý đẩy cửa. Quý Quý đẩy xong đẩy Vương Tử tới.

__ Lại là.....thiếu gia Vương Tử. - bảo vệ ngơ ngác

__ Sao? Anh không thích à? - Vương Tử

__ Dạ. Không. - ông bảo vệ

__ Nếu ông ta không thích em thì sao có tiền nuôi vợ con. - Tiểu Kiệt

Bước tới tiếp tân, cô tiếp tân lễ phép chào. A Ngọc nói:

__ Cho tụi em 6 phòng VIP.

__ Vâng ạ.- cô tiếp tân

__ Làm gì mà phải ngủ ở phòng VIP.- Quý Quý

__ Ngủ ở phòng VIP mới ngon. Ngủ ở phòng bình thường chật chội, khó ngủ lắm! - Ca Lâm

__ Đổi cho mình em thôi - Quý Quý - Chị ơi, cho.....

Quý Quý đang định nói thì bị Vương Tử bịt miệng lại. Quý Quý cố vùng vẫy ra khỏi cái bàn tay mạnh khỏe của Vương Tử.

__ A.....A..... đau! Anh mở ra coi. - Quý Quý

__ Thưa, có phòng rồi! Phòng số mấy? Đưa tôi chìa khóa. - Vương Tử

__ Dạ là phòng: 112, 113, 114, 115, 116, 117 ạ. Chìa khóa đây ạ! - tiếp tân lễ phép nói & đưa chìa khóa.

__ Cảm ơn.

Mỗi người lấy một chìa khóa từ tay tiếp tân riêng Vương Tử lấy cả 2 cái [cho Quý Quý]. . Xong, kéo Quý Quý vào thang máy rồi lết vào phòng mình. Vương Tử đang mở cửa thì Quý Quý cắn vào tay Vương Tử.

__ Á...đau - Vương Tử - Chìa khóa cô nè. Tôi vào phòng đây!

__ Anh tưởng tôi không chóng mặt với anh sao. - Quý Quý

Phòng 112[của Tiểu Kiệt] phòng 113 [của A Ngọc] phòng 114 [của Phúc Chân], phòng 115 [của Ca Lâm] , phòng 116 [của Quý Quý], phòng 117 [của Vương Tử]. Vương Tử nhắn tin qua bên Tiểu Kiệt nhắn:

[nhắn với A Ngọc, mọi người sẽ đi chơi vào 3g]

Tiểu Kiệt với A Ngọc hiện giờ không thể nói chuyện với nhau nên Tiểu Kiệt với Phúc Chân cũng câu y trên.

Phúc Chân gửi cho A Ngọc.

[Nhắn với Ca Lâm, mọi người sẽ đi chơi lúc 3g]

A Ngọc nhắn cho Ca Lâm

[Nhắn với Quý Quý, mọi người sẽ đi chơi lúc 3g]

Ca Lâm đọc xong kiểm trong danh bạ mình lại không có số của Quý Quý. Chợt nhớ Quý Quý không có ĐTDĐ. Đánh lết qua bên phòng Quý Quý nói.

Quý Quý nghe Ca Lâm nói xong nhìn lên đồng hồ phòng. Suy nghĩ:

__ Mới 10gk kém thôi, đánh một giấc đến 2g30 rồi dậy.

Quý Quý đánh một giấc ngon lành. Jimmy Lin: Là con của tập đoàn

Jimin ở Mỹ. 23 tuổi. sắc đẹp nhìn cũng

tạm được. Không nóng tính giống mấy ông

kia.[chỉ xuất hiện vài chap hoặc chỉ một chap]

Vương Trinh - Eun Ji [22t]: chị họ của

Vương Tử. Từ Mỹ du học về ở lại đảo

nghỉ mát. Dễ thương, xinh đẹp. Bạn gái

của Jimmy Lin.

17. Chương 17

Điểm đúng 2g30, Quý Quý thức dậy chuẩn bị tắm thì quên mất mình để đồ ở va li Vương Tử.

Quý Quý lon ton qua phòng Vương Tử. Cửa từ từ hé mở nhưng không hề thấy ai đụng tay vào. Quý Quý rón rén bước vào để cho Vương tử khỏi phát hiện .

Nhưng chính điều đó đã hại Quý Quý. Vương Tử không phát hiện có ai ở đây nên cởi áo để thay áo mới. Quý Quý nhìn thấy che mắt hét lên:

__ Á.....Á.....-

Vương Tử vội mặt lại áo rồi hỏi:

__ Im lặng ngay! Cô vào đây làm gì rồi la lối òm sòm thế?

__ Tui đi lấy áo của tui. - Quý Quý vừa bị mất vừa nói

__ À, - Vương Tử lục lọi mấy bộ đồ rồi đưa cho Quý Quý.- Nè, để chiều nay đi chơi rồi tôi mua va li cho cô.

Quý Quý lấy bộ quần áo rồi chạy về phòng không thèm dòm ngó đến ai.

35 phút chậm chậm trôi qua, Quý Quý ngồi ở phòng tắm vừa tắm vừa nhớ đến cảnh tượng lúc nãy Quý Quý lại hét lên. Cuối cùng thì Quý Quý cũng đi ra khỏi phòng và vào xuống đại sảnh nơi có mọi người đang đợi Quý Quý.

__ Sao lâu dữ vậy ? - Tiểu Kiệt

__ Dạ...tại em ngủ quên nên ra hơi lâu. - Quý Quý cười như không có chuyện gì xảy ra

__ Ủa? Mà hình như em la phải không? - Phúc Chân

__ Dạ...Đâu có. - Quý Quý xua tay

__ Chị nghe rõ ràng mà! - Phúc Chân

__ Dạ...- Quý Quý ấp úng kiểm cố đánh trống lảng - Đây là ai dzậy chị?

__ Đây là.....- Phúc Chân chỉ 1 nười con gái

__ Là chị họ tôi tên là Vương Trinh. - Vương Tử chen vào lời Phúc Chân - Còn người còn lại là Jimmy Lin là bạn chị tôi

__ Chào chị Vương Trinh.Chào anh Jun. - Quý Quý chào - Em là Quý Quý. Là....

__ Bạn gái em. - Vương Tử
 __ Không phải đâu chị. Em là.....o...o.....o.....o....- Quý Quý bị Vương Tử bịt miệng lại
 __ Đúng rồi đó chị, tụi em cũng biết Vương Tử và Quý Quý một cặp. - Cả đám nhìn Quý Quý cười
 __ om.....om.....om.....om..... - Quý Quý xua tay
 __ Chị cũng nghe Vương Tử nói nhiều lần rồi. Chị về đây để xem mắt em mà. - Vương Trinh chọc thêm
 __ À mà chị,sao cái anh mà Lin khôngqua đây chơi mà nói chuyện điện thoại hoài vậy? - Ca Lâm
 __ Anh Jun rất là thân thiện nhưng mỗi lần nói chuyện với ba mẹ lại rất mờ ám.Chị cũng không hiểu nổi. - Vương Trinh lắc đầu
 Lin cất điện thoại, trở lại với cả nhóm.

18. Chương 18

Lin cất điện thoại, trở lại với cả nhóm.

__ Em à, cái kế hoạch của tụi mình phải làm tối nay rồi!
 __ Sao vậy anh? - Vương Trinh
 __ Tại pama anh bắt anh về làm việc rồi! - Lin nói bằng một giọng tội lỗi
 __ Vậy chúng ta sẽ làm tối nay...- Vương Trinh
 __ Ủa mà làm gì vậy anh chị. - Cả đám ngơ ngác
 __ Không có gì đâu mấy em. Chỉ là kế hoạch xây thêm cái khách sạn mới.- Vương Trinh
 __ Ờm.- Cả đám đều không nghi ngờ gì
 __ Thôi đi tham quan thôi, nhất là em đó Quý Quý. - Lin
 __ Sao lại là em? - Quý Quý
 __ Bởi vì em chưa bao giờ tham quan bao giờ?- Vương Trinh
 __ Ừm.- Quý Quý

Mọi người lên xe của khách sạn. Jimmy Lin là người ngồi đầu và cũng là người lái chiếc xe này. Chiếc xe đi qua từ con đường này đến con đường khác, dừng lại từ điểm này đến điểm khác. Điểm cuối cùng mà chiếc xe dừng lại là bãi biển và hồ lớn đảo Wangui.

__ Lớn thiệt á! - Quý Quý thích thú
 __ Đảo Wangui mà! - Ca Lâm
 __ Đi vào thôi mọi người.- Vương Trinh

Mọi người vào trong. Trời thì oi bức nóng nực. Cả đám lòi nhau đến hồ bơi chơi.

__ Em muốn đi tắm biển cơ.- A Ngọc
 __ Em cũng thấy tắm biển vui hơn. - Quý Quý
 __ Ở bên ngoài nóng lắm! Chiều rồi đến. - Phúc Chân
 __ Phúc Chân nói đúng rồi đó! Ở ngoài khá nóng nên tắm ở đây trước đi, rồi chúng ta sẽ qua bên ngoài lúc chiều. -Vương Trinh [đang có một ăm mưu đen tối]

_ Hok. – A Ngọc

_ Thôi nghe lời chị ấy đi! – Quý Quý- Chiều nay, hai chị em mình chèo thuyền ha!

_ Dạ!!! – A Ngọc

Phục vụ lấy nước ra cho mọi người. A Ngọc nheo nheo giật một ly trên tay người phục vụ làm bể hết tất cả các ly. Trừ 2 ly đó là một ly A Ngọc cầm trên tay và một ly trên khay nước uống. Tiểu Kiết lấy luôn.

_ Cho tôi xin lỗi nhé! – A Ngọc

Phục vụ lắc đầu tỏ vẻ không sao rồi vào trong.

_ Nhóc đó vẫn cứ là con nít nhỉ? – Vương Trinh – Không biết tới chừng nào nó lớn hơn chút và biết yêu.

_ Nó biết yêu rồi đó! – Ca Lâm

_ Ai? – Vương Trinh

Tự nhiên một cơn mưa màu vàng rơi xuống vào mọi người. Cả đám la lên.

_ Cho em xin lỗi đi. Tại...- A Ngọc

_ Mốt anh rút kinh nghiệm không chọc em để khỏi bị cơn mưa này! – Ca Lâm

_ Thôi, nếu ướt rồi thì cho ướt luôn đi! Chúng ta thay đồ tắm đi. – Jimmy Lin ra ý kiến

19. Chương 19

Cả đám quay quần bên hồ bơi. Riêng Quý Quý thì không đem theo cái gì ngoài cái thân của mình và cái bộ áo mình đang mặc.

_ Sao em không xuống chơi. – Lin ngồi bên cạnh Quý Quý

_ Anh xuống đi! Em không có áo để thay. – Quý Quý

_ Ừm. Em giống Vương Tử ghê! Vương Tử cũng không chịu xuống.- Lin

Quý Quý chỉ gạt đầu cười. Jimmy Lin cũng đi chơi với mọi người.

1 tiếng trôi qua, mọi người đều lên bờ. Giao lưu với nhau cùng nhiều món ăn.

Quý Quý không chịu ăn nói là tối mới ăn. Vương Tử lại gần Quý Quý.

_ Ê, cô sợ nhất là con gì?

_ Anh hỏi chi? – Quý Quý

_ Cô cứ nói đi. Lỡ như trong nhà tôi có con đó để tôi diệt con đó cho cô không sợ. – Vương Tử

_ Tôi sợ nhất là gián. – Quý Quý

_ Gián hả? – Vương Tử

_ Thôi tôi đi qua đây tí đây! – Quý Quý

_ Gián ư? – Vương Tử - À, mình biết rồi.

Vương Tử cười đắc ý rồi vào phòng phục vụ nói nhỏ gì với ông phục vụ gì đó [Ky hok biết] ông phục vụ vâng dạ rồi cũng làm theo y như lời nhờ của Vương Tử.

Vài phút sau,

_ Cái của ông cần đây ? – ông phục vụ được Vương Tử một cái hũ

— Cảm ơn ông. Tiền của ông đây. — Vương Tử đưa tiền cho ông phục vụ rồi cầm cái hũ bước ra ngoài.

Bước đến chỗ của mọi người. Vương Tử mở nhẹ cái nắp rồi giả vờ chào mọi người rồi làm rớt cái hũ. Đó là một con gián.

Mọi người trong đây rất tự nhiên khi thấy một con gián [có ai thêm sợ đâu!] Nhưng riêng Quỷ Quỷ thì hoảng sợ chạy vòng vòng hồ bơi.

Cả đám cũng hoảng hốt vì Quỷ Quỷ. Có vẻ như con gián nghe được tiếng của Vương Tử nên đã rượt một mình Quỷ Quỷ không còn ai khác.

— Nhảy xuống hồ bơi là cách tốt nhất đó em. — Phúc Chân la lên nhắc nhở

Không cần biết đã biết bơi hay chưa biết bơi. Quỷ Quỷ phi thẳng vào trong hồ bơi. Con gián cũng mất biệt.

Vương Tử cười sằng sặc.

— Cứu...Cứu...Cứu... - Quỷ Quỷ

Vương Tử tắt tiếng cười hân và nhảy xuống hồ bơi. Vừa nhảy xuống, Vương Trinh la lên:

— Vương Tử, em cũng đâu biết bơi đâu!

Rồi cả 2 đưa cùng chìm.

Jimmy Lin nhảy xuống cứu cả hai người lên. Vương Tử thấy mình tội lỗi nhưng ngại nói chữ xin lỗi.

Tôi hôm đó mọi người cũng nhậu bên bờ biển. Quỷ Quỷ ngồi bên bậc thang uống lon coca. Jimmy Lin bước tới.

— Em uống nước hồ no rồi hay sao mà không ăn gì hết dzậy?

— Dạ. — Quỷ Quỷ

— Đi dạo bờ biển với anh nha! — Lin

— Dạ - Quỷ Quỷ gật đầu

Một buổi tối đầy gió mát. Những gợn sóng trở nên mạnh mẽ hơn, lôi cuốn sự lãng mạn của tất cả mọi người. Quỷ Quỷ cầm một lon coca đi dạo quanh biển với Jimmy Lin.

— Em thấy mát không?- Jimmy Lin

—Mát lắm anh!- Quỷ Quỷ

—Anh cũng thích ở đây lắm! — Jimmy Lin

— Mà.....cũng cảm ơn anh nha! — Quỷ Quỷ

— Về việc gì?- Jimmy Lin

— Về anh cứu em và Vương Tử. — Quỷ Quỷ

— Cứ coi như anh làm việc tốt thôi mà! — Jimmy Lin

— Như em phải trả cho anh gì chứ! Anh cứu 2 mạng người lận. — Quỷ Quỷ

— Vậy em trả cho anh một cái ôm cũng như là anh tạm biệt em luôn. — Jimmy Lin [cái này là ý đồ âm mưu đen tối]

Quỷ Quỷ gật đầu rồi ôm Jimmy Lin. Quỷ Quỷ không biết có 2 người đang nhìn chằm chằm vào 2 người.

Đó chính là Vương Tử nhìn 2 người đó với ánh mắt đầy tức giận.

Còn Vương Trinh thì cười tỏ vẻ đắc ý.

— Tạm biệt anh nha! — Quỷ Quỷ nói xong đi lên trên vui cùng mọi người.

__ Chào mọi người,- Quý Quý
__ Đi dạo tuyệt chứ?- Vương Trình
__ Tuyệt ạ ! – Quý Quý
__ Nghe cái chữ “ Tuyệt ạ ” Vương Tử tức điên lên. Đi ra ngoài lấy một chiếc xe khác lái đi đâu đó.

20. Chương 20

Vương đến một bar gần khách sạn, bây giờ nơi đây vắng vẻ chỉ còn sót lại mấy cô mặc áo thiếu vải.

Vương Tử nốc từ ly rượu này đến ly rượu khác cho đến khuya.

__ Thừa thiếu gia, quán bả đã đóng cửa, mời thiếu gia về ạ?
__ Mấy người có muốn trừ lương không? - Vương Tử nói trong cơn say mềm
__ Dạ không. Nhưng.....

__Không có nhưng nhị gì hết... - Vương Tử hét lên đập ly xuống dưới đất. Lấy ly khác uống tiếp

Lúc này thì mọi người đã về khách sạn hết. Ai về phòng nấy. Quý Quý vào phòng mình, nhớ ra là Vương Tử hứa mua cái vali cho mình mà không chịu mua. Quý Quý muốn hỏi cho ra lẽ.

Quý Quý qua bên phòng Vương Tử gõ cửa rất nhiều lần.

__ Quái lạ! Sao anh ta không có trong phòng.

[

I told the world, one day I would pay it back.

Say it on tape and lay it, record it, so that one day I could play it back.

But I don't even know if I believe it when I'm saying that.

Doubt startin' to creep in, everyday it's just so grey and black.] - tiếng nhạc chuông của một chiếc điện thoại đứng một mình giữa lối đi.

__ Điện thoại của ai đây ta? - Quý Quý cầm nó lên - Người gọi đến là Vương Tử.

__ ALô, Cô có phải là bạn của Vương Tử không?

__ Ờ đúng thì sao?

__ Cô hãy đến trước cửa khách sạn. Cậu Vương Tử đang say mềm không chịu lên phòng.

__ Tôi sẽ xuống ngay. - quý Quý tắt máy rồi đặt cái máy xuống chỗ cũ.

Quý Quý xuống dưới khách sạn thấy Vương Tử banh ở ngoài.

__ Các người có thể về rồi! - Quý Quý chạy tới

Quý Quý đỡ Vương Tử lên phòng của Vương Tử. __ Anh này nặng y như quái vật qua! Nặng kinh khủng!!!
- Quý Quý bỏ Vương Tử xuống giường của mình.

__ Tôi là quái vật thì cô cũng là Quý thôi. Tôi yêu cô mà sao cô không nhận lời...- Vương Tử nói trong cơn say

__ Anh say wá nên hoá cuồng hả? - Quý Quý

_Tôi yêu em, sao em không yêu tôi....- Vương Tử thở

Quý Quý sờ vào trán Vương Tử, nóng như lửa. Cô hốt hoảng đi kiếm khăn và thua nước ấm.

Xuống phòng tiếp tân lấy thuốc giảm sốt. Mua cháo cho Vương Tử rồi đem lên phòng.

Quý Quý không hề có cảm giác có ai theo dõi nhưng có người theo dõi đấy. Người nhìn Quý Quý bưng tô cháo vào phòng, người đó cười rồi không theo nữa!

Theo những gì Quý Quý học từ ba Quý Quý - người hay nhậu xỉn . Quý Quý cởi áo cho Vương tử lau sơ rồi gắn lại rồi lau mặt cho Vương Tử.

Quý Quý dứt cháo cho Vương Tử. Ăn tới đâu thì Vương Tử ói ra tới đó. Quý Quý dứt thêm một muỗng cuối thì may mắn Vương Tử không ói ra. Quý Quý dứt cho Vương Tử một viên thuốc rồi ngủ quên khi nào không biết.

Sáng hôm sau,

Ánh sáng len lỏi trong vòm lá, đánh thức họ chim, ánh nắng chiếu vào đôi mắt sáng của Vương Tử.

_ Oáp.....mới đây mà đã 10g rồi sao? - Vương Tử ngáp dài ngao ngán - A...a.... nhức đầu dữ vậy ta.

Vương Tử cố gắng nhớ ngày hôm mình đã làm cái gì đã nói cái gì rồi tự tát vào mặt mình vài cái.

_ Oáp..... - Quý Quý ngồi dậy - Anh dậy rồi à?

_ Ngày hôm qua tôi nói gì cô có để ý không? - Vương Tử

_ Tôi chẳng để ý,tôi chỉ có ghi bằng hình anh nói cái gì đó! - Quý Quý

_ Tôi nhớ cô đâu có điện thoại đâu. - Vương Tử

_ Nhưng tôi cũng mượn điện thoại của anh để quay. - Quý Quý

Vương Tử sờ trong túi quần mình thì thấy không còn điện thoại nữa.

CodeTôi yêu em, sao em không yêu tôi.....

_ Vậy, đưa điện thoại cho tôi. - Vương Tử

_ Không. - Quý Quý

_ Đưa đây. - Vương Tử

Thế là cuộc rượt đuổi buổi sáng trong phòng.

[Bích.....Bích.....]

Quý Quý bị trượt té vì đạp dẫm những viên thuốc giảm sốt. Vương Tử cũng mất đà mà trượt xuống thế là môi chạm môi. Người nằm trên, người nằm dưới được 5 giây đứng hình thì né ra.

_ Anh.....-Quý Quý đụng vào môi của mình

_ Cô.....- Vương Tử

_ Anh thật là quái dị. - Quý Quý chạy đi

Vương Tử thì về phòng mình nằm trên giường chạm môi cười cười mãi cho đến 12g.

21. Chương 21

Ca Lâm bước vào phòng, hỏi:

__ Sao không đóng cửa ?

Nhưng dường như Vương Tử không hề nghe tiếng của Ca Lâm.

__ Bây, cậu có nghe anh nói không? - Ca Lâm

__ Làm người ta giật mình. - Vương Tử vuốt ngực

__ Cái hồn của cậu bay đi đâu rồi? - Ca Lâm

__ Cái hồn gì? Mà tại sao không gõ cửa hã? - Vương Tử

__ Cửa có đóng đâu. Mà có gõ cửa chắc cậu cũng không nghe. - Ca Lâm

__ Mà qua đây làm gì? - Vương Tử

__ Muốn hỏi cậu là Quỷ Quỷ có sao không vậy? - Ca Lâm

__ Có sao là sao? - Vương Tử

__ Thấy qua bên phòng Quỷ Quỷ đập gối quá trời kia! - Vương Tử

__ À, bí mật quân sự không tiết lộ được. - Vương Tử

__ Chuyện thứ 2 là mọi người kêu cậu xuống đi chơi, Quỷ Quỷ nghỉ ở đây! - Ca Lâm - anh xuống trước đây.

__ Bye. - Vương Tử

Vương Tử cười mtộ cách sáng khoái rồi đi xuống. __Good Morning. - Vương Tử

__ Good gì mà Good. 12 giờ rồi mà còn Good Morning. - Tiểu Kiệt

__ Thôi chúng ta đi thôi. - Vương Trinh

Chiếc xe mà ngày hôm qua chở mọi người đi khắp mọi nơi bây giờ lại tiếp tục chở mọi người đi do Ca Lâm lái.

Đi được nửa tiếng, mọi người dừng chân ở shop mua sắm.

Mọi người tách lẻ ra đi.

Vương Tử thì đi mua vali và điện thoại di động cho Quỷ Quỷ như là món quà xin lỗi vì đã cướp First Kis của Quỷ Quỷ. Nhắc đến chuyện đó Vương Tử lại cười một cách khó hiểu.

Trong hi đó, ở trong khách sạn, phòng 116, có một bóng người đang hét và tự đánh mình.

Tự nhiên, một cuộc gọi từ điện thoại của phòng Quỷ Quỷ . Quỷ Quỷ nhắc máy.

__ Cái gì, có người tôi xuống à? Ok Tôi xuống ngay.

Quỷ Quỷ cúp máy rồi chạy xuống dưới.

__ Cái người gọi tôi đâu rồi. - Quỷ Quỷ

Cô tiếp tân chỉ ra ngoài về mặt lo lắng.

Quỷ Quỷ ra ngoài. Ngó dáo dác rồi một bóng đen bao trùm lấy cô, cô là cách nào cũng không ai nghe thấy.

22. Chương 22

__ Nóng, nóng quá ! - Quỷ Quỷ nói

Quỷ Quỷ quay sang một người đang đứng cùng với cây roi.

__ Đây, anh làm cái gì mà cợt tôi vậy?

__ Đây cô em, cô em câm cái miệng lại đi! Tôi biết là cô là con nhà giàu nên mới bắt cô em tới cái chỗ này được. - một người lạ cười một cách nham hiểm

__ Anh nói oan cho tôi quá, tôi không phải.....

” Chát.....”

Quý Quý bị tên lạ mặt đánh cho một phát ngay vai

Quý Quý ngậm miệng chịu đựng.

__ Tôi không hề nói oan cho cô đâu! Cái đó là sự thật. - Tên lạ mặt

__ Không.....

” Chát..... ”

__ Không gì hết. Không ai nói oan cho cô đâu. - Tên lạ mặt đánh thêm một phát ngay hông

Bên đám Vương Tử,

__ Vui thiệt ấy! - A Ngọc

__ Ai lên kêu Quý Quý xuống ăn tối đi! - Phúc Chân

Wong Tử lại phòng tiếp tân, kêu gọi Quý Quý xuống. Cô tiếp tân với vẻ mặt lo lắng kể hết mọi chuyện cho Vương Tử.

__ Sao cô không nói từ sớm hử. - Vương Tử

__ Dzaaaaa - cô tiếp tân ấp úng

__ Tôi đuổi việc cô. Dọn đồ ra khỏi cái đảo này đi. - Vương Tử

__ Đây em, bình tĩnh một chút đi! Đừng có giận dữ quá ! - Vương Trĩ chạy lại

__ Làm gì mà bình tĩnh được . Mọi người chia nhau tìm kiếm đi! - Vương Tử

Cả đám lên xe mỗi người, chạy đi kiếm khắp nơi. 1 ngày, 2 ngày, cũng không ra tính hiệu gì. Cả đám đều mòn mỏi vì ê mông và chân.

Quý Quý cũng không sướng gì hơn. 1 ngày , 2 ngày tàn tạ với kẻ lạ mặt. Chap 22:

__ Nóng, nóng quá ! - Quý Quý nói

Quý Quý quay sang một người đang đứng cùng với cây roi.

__ Đây, anh làm cái gì mà cợt tôi vậy?

__ Đây cô em, cô em câm cái miệng lại đi! Tôi biết là cô là con nhà giàu nên mới bắt cô em tới cái chỗ này được. - một người lạ cười một cách nham hiểm

__ Anh nói oan cho tôi quá, tôi không phải.....

” Chát.....”

Quý Quý bị tên lạ mặt đánh cho một phát ngay vai

Quý Quý ngậm miệng chịu đựng.

__ Tôi không hề nói oan cho cô đâu! Cái đó là sự thật. - Tên lạ mặt

__ Không.....

” Chát..... ”

__ Không gì hết. Không ai nói oan cho cô đâu. - Tên lạ mặt đánh thêm một phát ngay hông

Bên đám Vương Tử,

_ Vui thiệt ấy! - A Ngọc

_ Ai lên kêu Quỷ Quỷ xuống ăn tối đi! - Phúc Chân

Wong Tử lại phòng tiếp tân, kêu gọi Quỷ Quỷ xuống. Cô tiếp tân với vẻ mặt lo lắng kể hết mọi chuyện cho Vương Tử.

_ Sao cô không nói từ sớm hử. - Vương Tử

_ Dzaaaaa - cô tiếp tân ấp úng

_ Tôi đuổi việc cô. Dọn đồ ra khỏi cái đảo này đi. - Vương Tử

_ Đây em, bình tĩnh một chút đi! Đừng có giận dữ quá ! - Vương Trinh chạy lại

_ Làm gì mà bình tĩnh được . Mọi người chia nhau tìm kiếm đi! - Vương Tử

Cả đám lên xe mỗi người, chạy đi kiếm khắp nơi. 1 ngày, 2 ngày, cũng không ra tính hiệu gì. Cả đám đều mòn mỏi vì ê mông và chân.

Quỷ Quỷ cũng không sướng gì hơn. 1 ngày , 2 ngày tàn tạ với kẻ lạ mặt.

_ Vương Tử. - Vương Trinh

_ Dza? - Vương Tử

_ Có một bức thư của kẻ tên là Áo Đen gửi cho em là. - Vương Trinh.

CodeNếu muốn thả cô bạn gái của anh thì hãy trả cho tôi số tiền lớn nhất mà cậu có. Tôi sẽ trả cho cậu con bé.

_Thiệt là khốn kiếp. - Vương Tử

23. Chương 23

_ Đừng có quá nóng nảy mà Vương Tử. - Vương Trinh

_ Thiệt là sơ xuất. - A Ngọc cầm tờ giấy bước tới chỗ Vương Tử

_ Sao vậy cưng? - Vương Trinh

_ À ,cái tên lạ mặt nó đưa bức thư thứ nhất chỉ ghi số tiền thôi còn bức thư nữa nè.

Wong Tử giật bức thư trên tay A Ngọc. Vương Tử đọc xong xé luôn.

Ta quên một điều nữa. Hẹn ngay ở kho chất hàng cũ , lúc 3 g chiều nha! Ký tên : kẻ lạ mặt

_ Nói với mọi người dùm anh, tại phòng anh, HỌP. - Vương Tử nhấn mạnh chữ họp rồi đi tuốt lướt lên phòng

VÀI PHÚT SAU..., TẠI PHÒNG VT

_ Chúng ta phải làm gì với cái kho cũ đó? - Ca Lâm

_ Việc quan trọng là kiếm đâu ra tiền? - A Ngọc

_ Sắp tới 3g rồi tính sao đây? - Phúc Chân

_ Ý em sao Vương Tử? - Vương Trinh

- __ Một người im lặng, tôi đang suy nghĩ...- Vương Tử
- __ À, Ca Lâm nghĩ cách này nè. - Ca Lâm
- Cả đám trở mắt ra nhìn Ca Lâm.
- __ Hay mình giả vờ để bom ở trong vali như có tiền ở trong trống đi. - Ca Lâm
- __ Muốn chết hả? - Tiểu Kiệt
- __ Không dám. - Ca Lâm
- __ Hay là cử ra một người cầm cái vali không, đứng ngay kho cũ ấy, mọi người trốn đợi tên ấy ra. Lúc hắn nhận kho hàng thì quánh bể đầu tên đó un. - A Ngọc giơ tay
- __ Cái ý kiến đó cũng được nhưng ai là người cầm cái vali rỗng? - Phúc Chân
- __ Là chị/em/Phúc Chân đó! - cả đám chỉ vào Phúc Chân
- __ Sao lại là tui ? - Phúc Chân

24. Chương 24

Chap 24

- __ Vì chị rất hợp với vai trò cầm vali rỗng. Với lại chị có chiều cao cân đối. - A Ngọc
- __ Nhưng cũng đâu có liên quan gì đến chuyện đó! - Phúc Chân
- __ Nhưng mà tụi này muốn như thế, vậy thôi. - Tiểu Kiệt
- __ Đi thì đi. - Phúc Chân
- Khi đã sắp xếp đội hình ở ngay kho cũ thì cả đám đẩy Phúc Chân.
- Phúc Chân đi ra ới khuôn mặt sợ hãi.
- 3g.....
- __ Cô là ai. - Một gã áo đen hỏi
- __ Tôi đến đây nộp tiền. - Phúc Chân nói với giọng sợ hãi
- Gã áo đen bịt miệng Phúc Chân kéo vào nhà kho.
- Cả đám lộ diện nhưng không kịp, cái nhà kho cũ bị khóa chặt.
- __ Trời ơi bị khóa rồi. - Tiểu Kiệt
- __ Chúng ta chậm quá ! - Ca Lâm
- __ Bây giờ làm sao? - A Ngọc
- Lúc đó, Vương Trinh đi vòng vòng cái kho cũ một lát sau mới quay lại với cả nhóm.
- __ Ê, có cái cửa sổ đằng kia! - Vương Trinh - Đứa nào đục đi vào đi.
- MỘT LÁT SAU.....
- __ Á.....Sao người ra ý kiến mà bị hại sao? - Vương Trinh
- Bây giờ Vương Trinh không còn trên mặt đất mà mọi người đều bế Vương Trinh lên trời và bắt Vương Trinh ấy chân đục thủng kính.
- __ Trong đám chỉ có chị và Phúc Chân đeo găng. Bây giờ Phúc Chân bị bắt nên chị làm. - Ca Lâm

[Đùng.....]

Vương Trinh bị thương ngay gót, mọi nuôi giao A Ngọc ở ngoài chăm cho Vương Trinh rồi leo vào.

25. Chương 25

Trong đó,

” Chát...”

_ Á..... - Phúc Chân la lên

_ Tao nói rằng đem cho tao tiền mà, ai bảo đem vali đâu. Ý tưởng của mày phải không? - Gã áo đen chỉ cây roi vào Phúc Chân

Phúc Chân chưa kịp phản ứng gì thì thêm một cây giáng xuống vai của Phúc Chân.

_ Là chị nghĩ ra à? - Quỷ Quỷ

_ Cái vali rỗng là chị. - Phúc Chân

_ Còn bị bắt? - Quỷ Quỷ

_ Ngoài ý muốn. - Phúc Chân

_ Mỗi đứa một gậy vì thông đồng. - kẻ lạ mặt đánh mấy đường ở 2 khuôn mặt trắng trẻo, xinh xắn của Quỷ Quỷ và Phúc Chân.

_ Anh đừng tưởng có cái cây đó là làm gì được. - Quỷ Quỷ

_ Ừ, tao nghĩ có cái cây đó là đánh được mày đó! - Kẻ áo đen đánh Quỷ Quỷ đến ngất xỉu _ Quỷ Quỷ... - Phúc Chân lấy vai lay lay Quỷ Quỷ

Trong khi Vương Tử, Ca Lâm và tiểu Kiệt đang đi trong bóng đêm.

_ Ca Lâm ơi, - Tiểu Kiệt la lên

_ Có tôi đây. - Ca Lâm la lên

_ Ca Lâm ơi, Vương Tử đâu rồi. - Tiểu Kiệt

_ Đây nà, PaPa. - Vương Tử

Đi được một đoạn đường tối gấp mấy tiếng kêu cọt kẹt nghe đáng sợ.

_ Á.á.....á..... - Vương Tử té xuống

Miễn chai đâm vào chân Vương Tử rất sâu, máu chạy ra nườm nượp.

_ Có sao không? - Ca Lâm

_ Không có sao hết, chị bị miễn chai đâm trúng mắt cá chân thôi. - Vương Tử

_ Để đưa qua bên kia cho A Ngọc chăm luôn. - Tiểu Kiệt

_ Công Vương Tử đi đi. - Ca Lâm

_ Thôi khỏi. - Vương Tử - bò về được rồi. Cứ cứu Phúc Chân với Quỷ Quỷ đi! Mau.

Cả đám chạy, còn Vương Tử thì quay lại lết từng bước về chỗ cũ.

—

__ Người kêu cũng dzậy thôi. Cái gì Quỷ Quỷ của mi xui rồi. - tên áo đen.

26. Chương 26

__ Tên kia, thả cây roi xuống. - Ca Lâm núp sau một cánh cửa hồng

__ Ai? - tên áo đen nói

__ Thiên thần. - Phúc Chân

__ Im ngay. - Tên áo đen

[Bộp.....Bộp.....Chat]

TRong khi tên áo đen đang kiểm Ca Lâm thì bị cú đá ngay đầu của Tiểu Kiệt.

__ Không ngờ 5 năm khổ luyện bây giờ nó mới hiểu quả. - Tiểu Kiệt

__ Cứu tôi với nào. - Phúc Chân

Tiểu Kiệt chạy qua cõi trời cho Phúc Chân và Quỷ Quỷ Còn Ca Lâm thì đập cho tên lạ mặt một trận oải quay sang bên Quỷ Quỷ và Phúc Chân.

__ Nè Ca Lâm, nhanh lên. Quỷ Quỷ xui rồi. Đưa Quỷ Quỷ về đi. Tôi đưa Phúc Chân đi cho - Tiểu Kiệt vừa nói vừa đưa Phúc Chân lên lưng

Lúc đó, Ca Lâm đứng hình, thân người như đóng băng nhìn theo Tiểu Kiệt và Phúc Chân. Trong lòng thấy nó nhói nhói sao sao ấy.

__ Nè, có nghe không đấy?- Tiểu Kiệt

__ Ờ, nghe. - Ca Lâm chạy về hướng Quỷ Quỷ công cô lên và đưa ra khỏi chỗ đó.

Vài ngày sau,...

__ Ó, tôi đang ở đâu đây? - Quỷ Quỷ

__ Chị tỉnh rồi hả? - A Ngọc - Hay quá em đi gọi mọi người đây.

A Ngọc chạy đi. Quỷ Quỷ nằm một mình suy nghĩ:

__ Cái đầu mình sao không nhớ gì hết vậy? Lúc đó mình bị đánh, chắc là mình đã xui rồi mọi người đưa mình đến đây.

27. Chương 27

Cánh cửa từ từ hé mở, một bóng người bước vào cầm một bó hoa tươi.

__ Hi em. - Đó là anh Jimmy Lin nhà ta đó

__ A, anh Lin. Em nhớ anh đi về Mỹ rồi mà. - Quỷ Quỷ

__ Anh làm xong hết công việc rồi. Nghe tin em nhập viện thì anh về nè. - Lin

__ Cảm ơn anh nha! - Quỷ Quỷ

__ Không sao đâu! Anh là anh của em mà. - Lin nắm tay Quỷ Quỷ

Cánh cửa chậm chậm mở cửa nhưng không ai thèm để ý. Người đó nghe ngóng tất cả, hoạt động và lời nói. Nhưng lại suy nghĩ không đâu ra đâu. Và người đó cùng gương mặt tức giận ngồi trên xe đi đâu đó . [Vương Tử đó]

__ Hoa của em nè! - Lin đưa hoa cho Quỷ Quỷ

__ Cảm ơn anh. - Quỷ Quỷ

__ Em muốn biết cái chuyện này không? - Lin

__ Chuyện gì anh? - Quỷ Quỷ

__ Thật ra cái vụ ôm tuần trước là do anh và chị Vương Trinh sắp đặt còn nắm tay hồi nãy cũng vậy. - Lin

__ Em không hiểu? - Quỷ Quỷ

__ Anh chị biết tin rằng, Vương Tử thích em nên muốn thử lòng cho vui một chút. Ai ngờ lại xảy ra chuyện như thế! -Lin - Cho anh xin lỗi.

__ Em không giận anh đâu ngoại trừ Vương Tử thôi. - Quỷ Quỷ cười hiền hậu - Mà anh nói Vương Tử thích em nghĩa là sao?

__ Không có gì đâu? - Lin - Tốt nhất là em đừng nhớ.

Nhưng Quỷ Quỷ vẫn ghi nhớ trong " Nhật Ký Trong Đầu " của Quỷ Quỷ 3 từ thắc mắc đó.

__ Hai người nói chuyện gì đó? - Vương Trinh mở cửa cho mọi người vào

__ Hi Quỷ Quỷ. - Mọi người

__ Helu mọi người.- Quỷ Quỷ - Mà Phúc Chân, Ca Lâm với Vương Tử đâu rồi?

__ Phúc Chân với Ca Lâm đang đi từ từ ở dưới á. - Tiểu Kiệt nói rồi cười sặc sụa

__ Thả tui ra coi. Phúc Chân đi được mà. - tiếng văng vẳng từ xa của Phúc chân

Thì ra Phúc Chân cũng bị thương nên đi không được nhưng muốn qua thăm Quỷ Quỷ. Ca Lâm bế Phúc Chân qua phòng Quỷ Quỷ.

Tới nơi, Ca Lâm đặt Phúc Chân ở giường bên cạnh Quỷ Quỷ.

__ Hai người ghé nha! - Quỷ Quỷ

__ Có gì đâu! Tại chị muốn qua bên đây mà!- Phúc chân

Quỷ Quỷ cười rồi quay qua hỏi:

__ Mà còn Vương Tử đâu?

__ Vương Tử " lái xe" đi đâu rồi. -Vương Trinh

__ Lái xe đi đâu? - Quỷ Quỷ

__ Chắc là lái vòng vòng bệnh viện. - Ca Lâm

__ Lái xe ô tô lái vòng vòng bệnh viện.? - Quỷ Quỷ mở to mắt nhìn Ca Lâm

__ Xe lạng đó chị. - A Ngọc - Lúc cứu chị Đại Ca cũng bị dính miến chai rất sâu, nên bị bó bột lun.

__ Ồ, thì ra là vậy! - Quỷ Quỷ - Mà hai ba ngày rồi em chưa có ăn gì hết, bây giờ đói quá à!

__ Để anh và chị Vương Trinh đi mua đồ ăn cho mọi người ha! - Lin

__ Ok. - Cả Đám.

28. Chương 28

Vài ngày trôi qua, mấy cái băng trên đầu, tay, chân và vai của Phúc Chân, Vương Tử và Quỷ Quỷ cũng được bột, cả đám liền soạn đồ và lên máy bay về nước.

_ Bye anh Lin nhà. - Ca đám

_ Bye mấy em, - Lin

_ Anh, sổ sách em để trên bàn phòng anh , nhớ kiểm nha! - Vương Trinh đi lên máy bay

_ Anh biết rồi. - Lin

3 tiếng đồng hồ trên máy bay, mỗi người làm một việc. Phương Trinh thì lo xem sổ sách trên đảo, Quỷ Quỷ thì ngược mặt lên trần cố nhớ cái nỗi đau lúc bị bắt và cái nụ hôn ấy ấy, đáng lẽ ra đã Second kiss với Vương Tử, nhưng đây là lần đầu tiên có cảm giác.

Quỷ Quỷ chạm lên môi mình trái tim cứ đập mãi. Vương Tử ngồi xuống cứ lấy tấm hình chụp với Lin, xé một cách không thương tiếc. Ca Lâm thì mơ mộng đến cái chuyện vài hôm trước ngồi cười cười khếch khếch.

Phúc Chân ngồi xoa xoa cái chân vì vết thương vẫn còn xẹo.

Tiểu Kiệt và A Ngọc thì rút điện thoại bấm bấm hoài.

[Tít.....] - phát ra từ 2 điện thoại của A Ngọc và Tiểu.

[Có tin nhắn.....Có tin nhắn.....] - A Ngọc

[Tin nhắn đến rồi.....Tin nhắn đến rồi.....] - Tiểu Kiệt

Tiếng chuông điện thoại khác nhau nhưng dòng tin nhắn thì lại không khác nhau.

[Chắc Tiểu Kiệt/ A Ngọc không cố ý đâu nhỉ? Làm hòa đi!]

Cả 2 nhìn nhau cười gật đầu vui sướng.

Bước tới nhà thì cũng gần 12h trưa, cả đám nằm thoải mái trên chiếc giường của mình. Vương Tử lấy trong vali của mình một chiếc vali và một cái gì đó [theo sự quan sát của Quỷ Quỷ] bị che mắt.

Vương Tử nhét cái gì đó vào học bàn rồi cái vali cũng cất vào tủ.

_ Đúng là Quảng tiền qua cửa sổ. Mua xong rồi đẹp luôn. - Quỷ Quỷ

_ Kệ tôi. Không liên quan gì đến cô.- Vương Tử lớn tiếng

_ Làm gì mà dữ thế? - Quỷ Quỷ - Tui ngủ đây.

Vương Tử leo lên sân thượng, nơi mà PaPa của Vương Tử và Vương Tử hay nằm sau, cái kính viễn vọng lâu ngày chưa ai xem nên bụi đã bám đầy vào kính.

Bốn cái ghế ngày xưa sạch sẽ nhưng chẳng bao giờ cái ghế cuối cùng được đứng yên một chỗ.

Bây giờ, bụi bám cứ bám rít cái ghế nhưng rất ngăn nắp.

Hai cây kiếm đồ chơi mà PaPa Vương Tử mua cho Vương Tử hồi còn bé để dạy múa kiếm và võ. Nhưng bây giờ, hai cây kiếm bị bụi đeo kín mít.

Vương Tử hét lên bẽ cây kiếm làm đôi rồi 2 hàng mắt rừng tung trên má.

29. Chương 29

Thời gian lặng thầm trôi qua, mới đây mà đã 6g, mọi người hội tụ xuống phòng ăn. Món ăn đã đầy bàn nhưng không hề thấy Vương Tử đâu hết.

__ Ủa, sao không thấy Vương Tử đâu hết? - Vương Trinh ngó dáo dác

__ Nghe mùi đồ ăn ngon quá! - Quỷ Quỷ mới vừa tắm xong

__ Vương Tử đâu? - Tiểu Kiệt

__ Em tưởng Vương Tử xuống rồi chứ! - Quỷ Quỷ

__ Vương Tử không ở phòng à? - Ca Lâm

__ Dạ không? - Quỷ Quỷ lắc đầu

__ Quản gia...Vương Tử đâu? - Vương Trinh liếc quản gia

__ Thưa cô, Vương Tử lấy xe máy của dì Dương đi rồi. - Quản gia cúi đầu

__ Trời ơi, sao ông để Vương Tử đi xe máy. Nó có biết chạy xe máy đâu. - Vương Trinh

__ Cài gì? Biết đi xe hơi mà không biết đi xe máy à? - Quỷ Quỷ

__ Nó chỉ biết chút chút về xe máy, nó không có bằng lái xe máy. Nó chỉ nghĩ xe máy y như xe đạp thôi. Mà lúc nhỏ, nó có dám đi xe đạp 2 bánh đâu, toàn là 4 bánh thôi à! - Vương Trinh nói với vẻ mặt lo lắng

__ Nhưng tôi thấy cậu Vương Tử lái xe chạy vù vù có gì đâu ạ? - Quản Gia

__ Ông không biết thì thôi, thằng em trai tôi một đoạn đường ông có thể nhìn thấy nó chạy được nhưng lúc đoạn đường ông không thấy được, thì nó sẽ té. - Vương Trinh

__ Vậy em sẽ đi tìm Vương tử. - Quỷ Quỷ

__ Cho anh đi với. - Ca Lâm

__ Thôi, anh ăn đi! Em nghe tiếng sôi trong bụng anh đấy!- Quỷ Quỷ chạy đi.

Trên con đường mưa đông, Quỷ Quỷ chạy đi kiếm Vương Tử từ con phố này sang con đường khác. Người của Quỷ Quỷ bây giờ ướt đầm, còn người ướt hơn Quỷ Quỷ, vừa chạy trên cái xe mà mình không biết chạy trên con phố vắng.

” Đùng.....” - Xe Vương Tử đụng vào một gốc cây cổ thụ to lớn, Vương Tử chạy máu ra lia lịa nhất là ở chân.

May sao, Quỷ Quỷ cũng đi lạc vào đường đó. Thấy Vương Tử nằm lăn dưới đất. Quỷ Quỷ đỡ Vương Tử dậy.

__ Đây, sao lại đi xe máy chứ? Sao bị như vậy thế? - Quỷ Quỷ

__ Kệ tôi, cô đi về đi! - Vương Tử

Vương Tử đưa tay quơ trúng Quỷ Quỷ làm Quỷ Quỷ té xuống, Vương Tử đứng lên nhưng đau qua lại té xuống.

__ Thôi, để tui đưa anh tới bệnh viện.

Quỷ Quỷ lên xe đưa Vương Tử tới bệnh viện.

__ Vết thương không sao, anh ta có thể đi về rồi. - ông bác sĩ nói với Quỷ Quỷ

Quỷ Quỷ vào phòng Vương Tử,

__ Đây, đi về thôi. - Quỷ Quỷ [Lần thứ nhất]

Vương Tử cũng không có phải ứng gì.

_ Này, đi về thôi - Quỷ Quỷ [Lần thứ 2]

Vương Tử cũng không phản ứng gì.

_ NÀY, ĐI VỀ THÔI - Quỷ Quỷ tức điên lên

_ Cô đang là GF của Lin à! - Vương Tử

_ Không đâu, về thôi. - Quỷ Quỷ

_ Cô nói dối. - Vương Tử

_ Tôi nói dối hồi nào đâu thiệt đó. - Quỷ Quỷ

_ Sao cô ôm Lin, sao cô nắm tay Lin? - Vương Tử

_ Đó là kế hoạch hoàn hảo của anh Lin và chị Trinh đấy! - Quỷ Quỷ

_ Là sao? - Vương Tử ngược mắt về phía Quỷ Quỷ

_ Cái đó để thử lòng anh coi anh có thích tôi không ấy mà? - Quỷ Quỷ - Ủa mà sao anh thích tôi.

_ Không có gì hết. Đó là lời nói dối. - Vương Tử

_ Vậy thôi, đi về. - Quỷ Quỷ

_ Khoan, nếu lời nói dối đó là sự thật thì sao? Cô chịu không? - Vương Tử

Quỷ Quỷ quay về phía Vương Tử.

_ Anh đã làm cho tôi mất hết 2 nụ hôn đầu tiên. Tôi bắt anh phải làm BF của tôi.

Cả 2 đứa cùng cười rồi bỏ đi về bằng taxi.

Còn chiếc xe thì để lại cho bệnh viện ai thích cướp thì cướp. Xe đó là của dì Dương nhưng đó cũng chính là niềm vui của dì Dương vì.....có xe mới .

—

Từ bây giờ, là ngày Quỷ Tử sẽ có rất nhiều sóng gió.

30. Chương 30

Về đến nhà, Vương Tử và Quỷ Quỷ nắm tay nhau vào nhà. Vừa bước vào nhà thấy mọi người ngồi ở mọi góc nẻo ngủ.

_ Chào. - Vương Tử

_ Vương Tử? - Mọi người - Quỷ Quỷ?

_ Thấy ngạc nhiên không nào? - Vương Tử

_ Hai người... - Tiểu Kiệt

_ Có thắc mắc gì không? - Vương Tử

_ Không. - mọi người

_ Tôi có thắc mắc - Dì Dương - Thưa, chiếc xe tôi đâu ạ?

__ Xe của dì được tụi con mua cái mới rồi. - Quỷ Quỷ

__ Và để đáp lại công ơn mượn xe con cho dì Dương nghỉ ở nhà 2 ngày. - Vương Tử

__ Dạ, cảm ơn cậu. - dì Dương

“Bríp.....Bríp.....”

__ À, xe người ta giao rồi kìa. Dì về đi! - Quỷ Quỷ

Dì Dương vui mừng lấy chiếc xe mới của mình.

__ Ủa, chị thắc mắc- Vương Trinh - Sao em nhảy lò cò vậy?

__ Chị ơi, Vương Tử xe máy đụng phải cây cổ thụ nên ra vậy. - Quỷ Quỷ

__ Thôi, cũng trễ rồi. Lên phòng ngủ. - Ca Lâm

__ Ai đưa anh Vương Tử lên phòng đây? - A Ngọc

__ Để Quỷ Quỷ đi. - Ca Lâm

__ Anh ta nặng như yêu quái, sao mà công được. - Quỷ Quỷ lắc đầu.

__ Em còn nặng hơn anh kìa. - Vương Tử

__ Thay đổi cách xưng hô nhanh quá vậy? - Quỷ Quỷ

__ Bây giờ ai đưa Vương Tử lên đây? - Ca Lâm

__ A NGỌC. - Tiểu Kiệt

__ Sao lại là em ? - A Ngọc

__ Vì em có sức hơn yêu quái. - Tiểu Kiệt

__ Anh á! - A Ngọc quạo

__ Em á! - Tiểu Kiệt

__ Anh.....

__ Thôi, đừng có cãi lộn nữa - Ca Lâm - Tôi dẫn Vương Tử lên cho.

__ Hừ. - A Ngọc liếc Tiểu Kiệt một cái thật sắc bén Sáng thức dậy, Quỷ Quỷ vươn vai ngáp dài nhìn Vương Tử cười.

Ngày hôm qua vì hạnh phúc nên quên gạch hết ngày vào tờ lịch. Quỷ Quỷ liếc tấm lịch của mình rồi hét lên.

__ Á..... - Quỷ Quỷ

Làm cho mọi người tỉnh giấc.

__ Cái gì mà em la rần rộ thế? - Vương Trinh

__ Tới..... - Quỷ Quỷ chỉ vào tờ lịch

__ Tới cái gì? - Ca Lâm cầm tấm lịch lên rồi há hốc miệng ra làm rơi tờ lịch xuống

__ Cái gì thế? - Vương Tử

__ Tới.....tới.....

__ Tới cái gì? - Tiểu Kiệt

__ Tới ngày đi học rồi. - Quỷ Quỷ

31. Chương 31

Cả đám nháo nhào đi làm VSCN, thay đồng phục rồi đến trường. [Nói cái chữ đồng phục vậy thôi chứ cái áo sợ mi mỗi đưa một màu]

Hôm nay cả đám chọn đến trường bằng cách đi bộ để đánh dấu ngày đầu tiên đi học trễ trong năm

__ Hôm nay trời đẹp nhỉ? – Ca Lâm

__ Sau cơn mưa trời lại sáng mà. – Vương Trinh

Vương Trinh cũng đến trường để nhận chức [chức vụ gì thì lát nữa biết nhé!] .

Đến trường, cả đám trông thấy một người đàn bà đứng tuổi, có hai ba cọng tóc bạc, đeo mắt kính dày cộm . Cầm một chiếc khăn lau mồ hôi.

__ Kính chào thiếu gia và tiểu thư. – người đàn bà cúi đầu lễ phép

__ Chào cô. – Quý Quý

Mọi người trở mắt ra nhìn Quý Quý, ngay cả bà cô cũng ngạc nhiên. Vì có bao giờ cả đám này chào, có bao giờ thấy Quý Quý bao giờ.

__ Sao mọi người nhìn em dữ vậy? - Quý Quý

__ À, không có gì đâu. – cô hiệu phó – Mà cô là ai vậy?

__ Là bạn gái em đó. – Vương Tử choàng vai qua người Quý Quý - Con đối tác của mẹ em.

__ Nè, em có giàu đến vậy? - Quý Quý

__ Nghe lời anh, im lặng là vàng.- Vương Tử

__ A, cho tôi thứ lỗi. – người đàn bà cúi đầu nhân lỗi

__ Dạ không sao đâu! – Quý Quý

__ Mời thiếu gia và tiểu thư vào nhận lớp. – người đàn bà trả lời

Cả đám theo người đàn bà nhưng không biết bà là ai. Ca Lâm lên tiếng.

__ bà là ai vậy?

__ Tôi là hiệu phó trường Tứ Diệp đây! – người đàn bà đẩy gọng kính cao hơn

Vì là người mới, được bộ giáo dục nhắc đến 5 tên của 5 đứa trong đám. Nhưng không biết có ai đó đã hơn chức vụ của bà.

Vào trong lớp 12A2, trong lớp đó, tất cả học sinh y như cái chợ. Ngay cả thầy giáo cũng trốn chui trốn nhủi ở trên bàn. Trông ông thầy cũng không đến nỗi nào, bị con gái trong lớp tán tỉnh thầy là chuyện bình thường.

“ Tuýt.....” – Một tiếng còi dài của thầy dạy thể dục.

__ ĐẾN GIỜ HỌC THỂ DỤC RỒI! ĐI HỌC.- Thầy giáo thể dục quát lớn

__ Cái trường này hình như bị kì kì. – Quý Quý

Đợi cả lớp xuống sân, bà Hiệu Phó dẫn cả đám vào.

__ Chào thầy. – Bà Hiệu Phó

__ Chào cô. – ông thầy đứng lên với bộ quần áo nhàu nát. Chắc là do các hs nữ hành hạ

__ Học trò mới của anh mà tôi nói là đây nè. – bà Hiệu Phó chỉ cả đám

Thầy giáo không hề nhìn cả đám mà nhìn Vương Trinh.

— Sao? – Thầy giáo – Tôi dạy em này à? – Thầy giáo chỉ về phía Vương Trinh

— Không. – Vương Trinh – Tôi là Hiệu Trưởng trường này.

Bà Hiệu Phó ngạc nhiên đến rớt cái mắt kiếng yêu quý của mình.

Mặt ông thầy nửa vui nửa buồn, vui vì Vương Trinh chung trường với ông thầy, buồn là Vương Trinh không phải học sinh của thầy.

— Chào mấy em, mấy em thấy cái bàn nào có 2 đôi dép thì ngồi vào nhé!

Cả đám cố tìm bàn cho mình. Thấy 3 cái bàn nằm liền nhau không có 2 đôi dép liền lân la vào. Ca Lâm cố dành bàn thứ nhất, Tiểu Kiệt dành bàn thứ 2 và Quý Quý và Vương Tử thì tất nhiên sẽ ngồi bàn cuối. A Ngọc tiến về phía Tiểu Kiệt lướt nhìn Tiểu Kiệt như muốn cậu ngồi bàn trên

Tiểu Kiệt phồng má tỏ ý không chịu.

— Phức Chân qua đây nè! – Ca Lâm

— Ờh – Phức Chân đến chỗ Ca Lâm

A Ngọc đá ghế ra ngồi xuống tỏ vẻ không chịu.

Chắc các bạn thắc mắc vì tuổi trên lệch nhưng cùng chung một lớp đúng hok? Đó là IQ ngang nhau, A Ngọc được lên một lớp vì IQ cao như một học sinh lớp 12 nên được pama cho vào chung với Vương Tử. Còn Phức Chân, Ca Lâm và Tiểu Kiệt ra trường nhưng ở nhà buồn quá học lại lớp 12 cho vui. Còn Vương Tử và Quý Quý thì vẫn bình thường [Có điều IQ cao hơn rất nhiều so với một hs lớp 12].

32. Chương 32

“Reng...Reng...”

Giờ ra chơi bắt đầu, Phức Chân, Ca Lâm, Tiểu Kiệt, A Ngọc, Quý Quý và Vương vẫn ngồi yên một chỗ vẫn chưa có một kế hoạch nào cả.

Vương Trinh thì xuống tham gia phòng Hiệu Trưởng.

Bước vào, căn phòng được bao phủ bởi màu cam nhạt sắc mùi hoa Quỳnh. Trong phòng, có 2 cái bàn, một bàn được dùng để tiếp khách có khăn trải bàn màu trắng, bàn còn lại là bàn làm việc chất hàng đồng hồ sơ và máy vi tính.

Vương Trinh ngả người vào chiếc ghế xoay, xoay một vòng và bất ngờ khi thấy trước mặt mình là ông thầy lúc này. Quần áo chỉnh tề hơn, đeo thêm một cái kính [mới vừa tịch thu của hs] tỏ vẻ mình là dân một sách.

Vương Trinh cúi đầu, thầy giáo nhẹ nhàng cười nói:

— Xin chào, tôi tên là Dương Đoãn. Cứ gọi tôi là thầy Dương nhé!

— Chào, tôi là Vương Trinh. Hiệu Trưởng trường Tứ Diệp. – Vương Trinh

— Vương Trinh à? Cô mấy tuổi rồi? – thầy

— Ừmm 22 tuổi. – Vương Trinh

— Tôi 25 rồi! – Thầy

Bây giờ, Vương Trinh chỉ biết gật đầu và cười.

— Thầy Dươngggggggg- một giọng nói của hs Nam – Trả em mắt kính, em không thấy đường

_ Thầy Dươoooooooooooo - Giọng tụi con gái - Đi ăn kem với bọn em.

_ Ok, thầy ra liền. - Thầy ngồi thêm một lúc lâu...

Cả bọn nhào vào phòng Hiệu Trưởng lôi thầy ra ngoài,

_ Mở tay thầy ra mấy em, - ông thầy la oai oái trong vô vọng

Hs Nam lấy mắt kính của mình rồi đi ra ngoài.

“ Cốp...”

_ Ui Da...!!!! Thầy tự đi được. - Ông thầy la lối Dance the night away

Live your life and stay young on the floor

Dance the night away

Grab somebody, drink a little more

Lalalalalalalalalalalalalala

Tonight we gon' be it on the floor

Lalalalalalalalalalalalalala ” - Tiếng chuông điện thoại của Vương Trinh

_ A Lô, anh hả? - Vương Trinh

_ Ừm, em khỏe không? - Jimmy Lin

_ Em khỏe lắm! Anh làm sổ sách xong chưa mà gọi điện thoại cho em dzậy? - Vương Trinh

_ Xong rồi. Tính qua bên nước em thăm em nè. - Jimmy Lin

_ Anh qua bên đây vào ngày hôm nay đi! Em cần anh vào ngày mai.

_ Sao dzạ? - Jimmy Lin

_ Em gặp chuyện rồi! Vậy nha, bye!- Vương Trinh

Jimmy Lin nghe cú điện thoại liền gọi đặt vé máy bay đúng 12h tối nay, Jimmy Lin sẽ khởi hành.

Trời biết, đất biết, Ky biết và các bạn biết rằng: Jimmy Lin và Vương Trinh là một cặp[chưa công bố] nên mới xảy ra nhiều chuyện ghê gớm.

Vương Trinh thở dài rồi lên lớp 12A2 chơi với cả đám.

TRÊN LỚP,...

Cả đám bị đê bẹp, 1 là người lạ, 2 là đẹp trai và đẹp gái.

** Lúc mới ra chơi **

Girl 1: Ê, có người là trong lớp mình

Boy 2 : Nhưng toàn là người đẹp không.

Cả lũ: Xông vào.

** Hết **

Đã hơn 15 phút từ khi đánh trống ra chơi. Nhưng vòng vây trong lớp vẫn không bớt một người.

_ Đi ra coi! Tôi không nhìn con gái đâu nha! - Vương Tử

_ Anh làm được gì tụi em nào? Cho em xin SĐT đi em ra! - một người nói

_ ĐI RA!!! - Vương Tử gầm lên làm cho tụi con gái tránh ra

Nhưng vòng vây của tụi con trai lại không dứt. Quỷ Quỷ và Phúc Chân là người bị hại nhiều nhất. Vương Tử điện lên khi thể bạn gái mình như thế, đánh cho một trận.

__ Tụi này có giao - một thằng con trai đứng lên sau khi Vương Tử xô - Nếu...ai trong lớp được người khác để ý thì sẽ theo đuổi tới cùng không ai được cản, nhưng...nếu ai có bạn trai rồi thì không có quyền ngăn cách họ.

__ Bây giờ nói đi. - một cô gái tóc nhuộm lai vàng - Trong đây ai đã c1o bạn trai.

__ Tôi và Quỷ Quỷ. - Vương Tử

__ Có nhiều thôi à? - Thằng con trai nói

Ca Lâm chảy mồ hôi lo sợ, sợ mình sẽ bị đè bẹp nữa!

__ Tôi với Phúc Chân. - Ca Lâm

__ Ha~ ? - Phúc Chân

Ca Lâm nháy mắt liên hồi, Phúc Chân cũng hiểu gật đầu.

A Ngọc còn giận Tiểu Kiệt nên cũng chẳng nói gì.

__ Được, chứng minh tình yêu của mình đi! - cả lũ

__ Chứng minh làm sao? - Phúc Chân

__ Hôn nhau đi! - cả đám

Cái chuyện hôn đối với Vương Tử và Quỷ Quỷ là chuyện làm được nhưng còn Phúc Chân với Ca Lâm thì sao?

Vương Tử hôn vào môi Quỷ Quỷ. Ca Lâm và Phúc Chân đứng đó rất lâu. Cũng không biết làm gì.

33. Chương 33

Vương Tử hôn vào môi Quỷ Quỷ. Ca Lâm và Phúc Chân đứng đó rất lâu. Cũng không biết làm gì.

__ Xin lỗi Phúc Chân. - Ca Lâm nói xong hôn lên môi Phúc Chân

Phúc Chân ngại ngùng bỏ chạy, Ca Lâm thì chạy xuống phòng Hiệu Trưởng - phòng Vương Trinh.

Vương Trinh tính đóng cửa phòng chuẩn bị lên lớp thấy Ca Lâm cầm đầu chạy. Vương Trinh né ra, Ca Lâm đụng trúng cánh cửa văng ra.

__ Ui daaaaa. - Ca Lâm

__ Em bị khủng hay sao mà chạy Maratong, hay em muốn xin chạy mở cuộc thi chạy Maratong àk ! Ok, chị sẽ xin phép cấp trên. - Vương Trinh

__ Không phải. Em cần chị làm tư vấn tình yêu. - Ca Lâm kéo Vương Trinh vào phòng

__ Sao? Em hoo...ôn Phúc Chân àk? - Vương Trinh

__ Vì không muốn bị con gái bám đầy em đành như thế! - Ca Lâm

__ Bây giờ em ngồi yên ở đây! Chị kiểm Phúc Chân nha! - Vương Trinh

__ Dạ. - Ca Lâm gật đầu

Trên tầng III phía bên phải có một băng ghế đá cũ kĩ, Phúc Chân ngồi xuống khóc.

Ca Lâm đợi mãi mà Vương Trinh chưa về. Ca Lâm cũng nôn nóng chạy đi luôn.

__ HuHu! Ca Lâm đáng ghét, dám làm như thế trước đám đông.

Từ đâu, một làn gió thoảng qua, một chiếc khăn tay được thêu hoa có mùi hương Hồng phản phất. Phúc Chân ngẩng mặt lên thì thấy một tay Ca Lâm cầm khăn tay che cái mặt.

Phúc Chân cười lấy lau nước mắt. Ca Lâm ngồi xuống, nói:

__ Xin lỗi nha! Vì.....

__ Không sao đâu, Phúc Chân quên rồi! - Phúc Chân

__ Phúc Chân, - Vương Trinh tính gọi Phúc Chân nhưng tầy hai đứa làm hòa rồi cũng quẹo phải qua bên lớp Vương Tử

__ Thật ra, Ca Lâm thích Phúc Chân lâu lắm rồi đó mà không dám nói ra. - Ca Lâm

__ Ommmm, chuyện này cũng khó nói - Phúc Chân bình tĩnh - Để Phúc Chân suy nghĩ lại nha.

__ Ừm. - Ca Lâm

__ Àk, cho Phúc Chân cái khăn này nha! - Phúc Chân

__ Ca Lâm tặng Phúc Chân mà! - Ca Lâm

__ Cám ơn. - Phúc Chân đứng lên đi luôn.

Ca Lâm thì tràn trề sức sống chạy về lớp Ca Lâm thì tràn trề sức sống chạy về lớp.

__ Ê, có chuyện gì mà ồn ào thế?

Vương Trinh ngang nhiên vào lớp, bắt gặp bao ánh mắt ngạc nhiên.

__ Em gái nào đây, học sinh mới nữa hả???

__ Tôi là Hiệu Trưởng. - Vương Trinh

__ Hiệu Trưởng hả? - cả đám - Trạc tuổi tụi này mà xưng Hiệu Trưởng.

__ Em gái tên gì?

__ Vương Trinh - hiệu trưởng. - Vương Trinh

__ Sai rồi! Nghe nói Hiệu Trưởng mới tên là Phương Trinh. - boy 1 cười chỉ Vương Trinh

__ Mày ngu thì có. - một tên cóc đầu boy 1 - Tên Hiệu Trưởng mới mình tên Vương Trinh. Nhưng tụi tôi chưa tin em gái là Hiệu Trưởng.

Một tiếng thất thanh từ bên ngoài làm cho mọi người chú ý:

__ Thầy gia Dương Đoãn đến!

__ Làm như cung vua ấy. - A Ngọc

Ông thầy bước vào, vòng quanh thầy là đám con gái.

Vừa thấy Vương Tử, cả đám con gái chạy qua bên Vương Tử đẩy thầy Dương té xuống. Chạy qua bên Vương Tử hỏi đủ thứ chuyện. Ông thầy xoa xoa cái vai ngấn mặt lên thấy Vương Trinh đứng gần đó, vội đứng lên sửa sang quần áo.

__ Chào Hiệu Trưởng. - thầy Dương

__ Dạ, chào thầy. - Vương Trinh

__ Hiệu Trưởng??? Thầy nói em gái này là Hiệu Trưởng hả? - Cả đám

__ Tất nhiên rồi. Con của người sáng lập ra cái trường này thì phải nối đời cha để làm Hiệu Trưởng chứ. - Vương Tử đẩy hết tất cả con gái ra nói

__ Ai sáng lập ra trường này ta. - Girl 1 gãi đầu

__ Hình như là Vương Vương gì đó! - Girl 2

__ Nhà họ Vương là nhà tôi. - Vương Trinh

__ Không tin. - Cả đám

__ Ai không tin nhà họ Vương sáng lập ra trường Tứ Diệp. - một tiếng nói của một người phụ nữ từ xa.

Một người đàn ông bước ra.

__ Quản gia. - Ca Lâm

Tiếng kêu ” Lạch...Cạch...” của đôi giày cao gót càng nghe rõ hơn. Một người phụ nữ bước ra làm cho mọi người bất ngờ.

__ Mẹ... - Vương Trinh và Vương Tử

__ Cô... - Phúc Chân, A Ngọc, Ca Lâm và Tiểu Kiệt

__ Người trong hình...- Quỷ Quỷ

__ Ai đây? - Girl 3

__ Chủ tịch tập đoàn đá quý đó. - Boy 3

__ Hả? - Cả đám 12A2 đều ngạc nhiên

__ Tôi người sáng lập đây! - người đó là mẹ Vương Tử

__ Mẹ đâu ra đây? - Vương Trinh

__ Mẹ nghe nói có người báo là ngày mẹ đi công tác có người ở mới tại nhà mình. - mẹ VTử đến bên Quỷ Quỷ

__ Dạ. Thưa Chủ Tịch. - Quỷ Quỷ

Mẹ Vương Tử nói thầm Quỷ Quỷ.

__ Tôi không muốn làm mất mặt cô nên cô đừng cho tôi xấu hổ.

Quỷ Quỷ sợ sệt không nói một lời.

34. Chương 34

Vừa nói xong một câu man rợn với Quỷ Quỷ. Quay lại Vương Trinh.

__ Con là Hiệu Trưởng trường này sao lên đây. Xuống dưới mau!

__ Mẹ. Mẹ nói con chú ý đến lớp này mà! Con đang chú ý đây. - Vương Trinh

__ Hiệu Trưởng hả? - Cả đám 12A2

__ Vậy là chết rồi! - Boy 1

__ Tha cho mấy người lần này. Còn lần sau thì tới cháu của mấy người cũng không thể vào được trường này. - Vương Tử

__ Xin lỗi cô Hiệu Trưởng. - Boy 1

__ Nghe già qua àk. Xưng bằng chị Hiệu Trưởng đi! - Vương Tử

__ Vương Tử. - mẹ Vương Tử liếc Vương Tử

__ Thôi, Vương Trinh đi xuống với mẹ. Cả cô nữa. - mẹ Vương Tử liếc mắt Quỷ Quỷ rồi bỏ đi

Quý Quý từ từ bước. Vương Tử chặng lại.

— Em đừng có đi! Mẹ anh cáo già lắm! Sẽ ăn thịt em mất! - Vương Tử

— Không sao đâu! - Quý Quý

— Anh đi theo em. - Vương Tử

Quý Quý gật đầu rồi hai đứa đi xuống.

Xuống phòng Hiệu Trưởng, Quý Quý và Vương Tử bước vào.

— Thưa Chủ Tịch.

— Cô ngồi xuống đây. Tôi muốn nói với cô chuyện này. - mẹ Vương Tử - Còn Vương Tử ra ngoài để cho mẹ nói chuyện.

— Con không ở đây được sao?

— Không. - mẹ Vương Tử - Quản gia, nhờ ông.

ông Quản gia cúi đầu xin lỗi Vương Tử rồi kêu 4 ông mặt áo đen xách tay chân Vương Tử ra ngoài. Mặc dù ở ngoài nhưng Vương Tử vẫn có thể nghe tất cả.

— Thưa Chủ Tịch, Chủ Tịch gọi tôi có chuyện gì. - Quý Quý

— Cô uống trà đi! Tôi nói sau. - mẹ Vương Tử

— Tôi không uống trà được ăk [thiệt hok ăk?] . Tôi muốn Chủ Tịch nói vấn đề nhanh ăk.

— Cô nói cũng khéo lắm! - Chủ Tịch - Tôi được biết cô được Vương Tử cho học ở đây và cô là GF của Vương Tử. Tôi nghĩ chắc cô cũng không phải hạng tầm thường đâu nhỉ?

Hiện giờ, tâm trạng Quý Quý đang rất sợ, chỉ ngồi im lặng nghe mẹ Vương Tử nói.

— Cô là con dì Kiều phải không? - Chủ Tịch

— Dạ đúng. - Quý Quý

— Mà sao cô không giống tính mẹ cô chút nào thế? - Chủ tịch - Trước mặt tôi cô như một người câm chứ sao lưng tôi cô lại nói những điều chỉ trích.

— Mẹ thôi đi! - Vương Tử đẩy cửa ra và Vương Trinh cũng đứng lên nói.

— Chị Vương Trinh anh Vương Tử đừng nói với mẹ anh chị như thế! Em nhận mà! - Quý Quý

— Không nhận gì hết! Mẹ quá đáng lắm rồi! Quý Quý không làm gì hết. - Vương Tử

— Lại bình cho cô ta ăk? - mẹ Vương Tử

— Con cũng thấy vậy! - Vương Trinh

— Nếu mấy con bình cô ta thì hãy đi du học 3 năm. - mẹ Vương Tử

— Được. Con và Vương Tử sẽ đi! - Vương Trinh

— Chị ở lại đây đi! Em đi cho, em sẽ đi thế chị! Mẹ con sẽ đi. - Vương Tử

— Con đi thế chị Trinh là con phải đi thêm 3 năm nữa.

- Dạ. Con sẽ đi 6 năm. - Vương Tử quả quyết

— Được thôi. Quản gia đưa Vương Tử về nhà. - mẹ Vương Tử

— Còn cô đi lên lớp. - mẹ Vương Tử nói xong bỏ đi một nước

— 6 năm sau, anh sẽ về. Em chờ anh không? - Vương Tử

— 6 năm là bao nhiêu chứ! Em sẽ chờ anh. - Quý Quý

__ Chị hãy bảo vệ Quỷ Quỷ tránh mẹ nhé! - Vương Tử

__ Chị biết rồi! - Vương Trinh

Vương Tử vừa chạy ra ngoài. Quỷ Quỷ đã khóc khóc rất nhiều. Quỷ Quỷ không mạnh mẽ, chỉ có thể mạnh mẽ được vài giây thì khóc. Quỷ Quỷ dựa vào người Vương Trinh để trút hết nỗi đau của mình. Vương Trinh dỗ dành rồi hai giọt nước mắt cũng lăn dài trên má.

35. Chương 35

Quỷ Quỷ lên lớp thì đã kết thúc giờ học. Gương mặt buồn bã của Quỷ Quỷ làm cho cả đám đặt bao nhiêu dấu chấm hỏi trên đầu.

__ Sao dza? - A Ngọc

__ Nước mắt àk? Sao thế Quỷ Quỷ. - Ca Lâm

Quỷ Quỷ lập tức ngã phịch xuống đất, không một hơi thêm lần nữa.

__ Anh Vương Tử đi rồi!

__ Nó sao mà đi? - Tiểu Kiệt

__ Vì em vì chị Vương Trinh, anh ta đi du học 6 năm. - Quỷ Quỷ

Vương Trinh nhắn tin cho Ca Lâm.

__ Hẹn nhau ở nhà. Chị đã đi về nhà một mình rồi.

Cả đám đi đến cổng, Quỷ Quỷ nói muốn đi một mình rồi bỏ đi. Bước trên con phố dài vắng hoe, Quỷ Quỷ lại tuôn ra nhưng giọt nước mắt nhớ nhưng lại tuôn ra.

Quỷ Quỷ đi về nhà lại đụng mặt mẹ Vương Tử. Quỷ Quỷ chào rồi lên phòng.

__ Ủa?

Trước cái giường của Quỷ Quỷ là một chiếc điện thoại một tấm thiệp và cái vali.

__ Vương Tử muốn tặng em cái này lâu rồi mà sợ. Em nhận đi! - Vương Trinh - Cái điện thoại, Vương Tử gắn sim rồi đó! Hằng ngày hai đứa nói chuyện với nhau nha!

__ Dza. - Quỷ Quỷ - Cảm ơn chị!

Quỷ Quỷ thả mình trên giường, Quỷ Quỷ cầm tấm thiệp lên.

__ Thư xin lỗi? Ngày 11 tháng 5. Bây giờ đã là 23 tháng 10 rồi mà. - Quỷ Quỷ

[Xin lỗi vì tất cả] - dòng tin nhắn trong tấm thiệp.

Quỷ Quỷ chợt nhớ ra hồi xưa. Quỷ Quỷ cười rồi cầm vali lên.

__ Thì ra, hồi đi đảo Vương Tử đã mua.

Quỷ Quỷ cười rồi ngủ thiếp đi.

36. Chương 36

Sáng hôm sau,...

” Cạch ” - Một tiếng đĩa khi đặt lên bàn

__ Tôi đã chuẩn bị món pasta cho bữa sáng, mời mọi người dùng. - Quý Quý với đôi mắt lơ đãng, hoen mi vẫn còn đọng lại những giọt nước

__ Ai làm thế? - mẹ Vương Tử quay nhìn quản gia

__ Dạ thưa, Quý Quý ạ! - Quản gia

__ Quản gia, bảo với đầu bếp Jin rằng tôi muốn ăn abalone soup của ông ta. Còn món pasta này ông muốn ăn hay muốn đổ thùng tùy ông. - mẹ Vương Tử nói xong bỏ lên phòng với một lời nhắc - nói với Jin đem thức ăn lên phòng tôi.

Quản gia đặt đĩa pasta của mẹ Vương Tử lên khay của dì Dương rồi dì Dương đem đi.

__ Đùng để ý nha em. - Vương Trinh - Quý Quý

__ Tíh của Chủ Tịch là vậy. Những người Chủ Tịch không thích dù món ăn nó ngon cách mấy cũng không ăn. Tiểu Thư đừng để trong lòng. - Quản gia cúi đầu

__ Sao lại tiểu thư chứ? - Quý Quý

__ Thiếu gia nói là phải kêu cô bằng tiểu thư, nhưng trước mặt Chủ Tịch thì không được nói. - Quản gia

__ Dạ cứ gọi cháu là Quý Quý được rồi! Yên tâm đi mọi người chuyện đó em không để ý đâu! - Quý Quý cười vui - Em thấy hơi mệt, em lên phòng trước nha! Ừm em đi đi!

Lên trên phòng, Quý Quý ngả mình lên giường, lấy hình của mẹ ra khóc, nói:

__ Mẹ ơi, con đáng ghét thế sao? Tại sao Chủ Tịch lại ghét con chứ? Ước gì có mẹ ở đây con sẽ được vòng tay ôm của mẹ chở che. Mẹ ơi!

[Vương Tử đến là phải nghe, Vương Tử đến là phải nghe.] - tiếng chuông điện thoại của Quý Quý

__ Ah, Vương Tử. - Quý Quý luyện lại giọng nói cho trong trẻo rồi mở máy.

__ Alô. - Quý Quý

__ Em hả, khỏe không? - Vương Tử

__ Em khỏe lắm! Anh học sao rồi? - Quý Quý

__ Tốt lắm ! Em có bị mẹ anh hành hạ không? - Vương Tử

__ Dạ không. - Quý Quý - Anh lo học đi nha! Đừng quan tâm đến em.

__ Bây giờ gần trưa, anh rảnh rồi! - Vương Tử

__ Em buồn ngủ quá ! Anh hát em nghe cho em ngủ đi! - Quý Quý

__ Ừm. - Vương Tử

Vương Tử hát một bản buồn rất dễ buồn ngủ. Nhưng Quý Quý lại khóc thút thít.

Vương Tử dừng lại bản nhạc, hỏi:

__ Em sao thế?

__ Em không sao? Thấy trình độ hát cũng cao rồi đấy! - Quý Quý - Thôi em ngủ đây! Bye anh.

__ Bye. - Vương Tử

Quý Quý nằm suy nghĩ về Vương Tử, về mẹ và về ba. Không biết ba giờ này ra sao. Ba sống có cực không, không biết dì và Sumô sao rồi! Nói xong, Quý Quý đi về nhà thăm ba. Đến nhà cũ, bấm chuông hoài mà không ai mở cửa, Quý Quý lại càng sốt ruột hơn.

Một người hàng xóm kể bên nhà thấy Quý Quý liền chạy tới.

— Cô ơi, cô có phải Quý Quý không?

— Dạ phải ạ. - Quý Quý

— Ba của nhờ tôi nhắn với cô là cô hãy đi đi.

— Sao? - Quý Quý

— Gia đình này đã dọn đi nơi khác và bán căn nhà này đi rồi! Nghe nói ông ấy thất nghiệp, vợ con lăn ra bệnh. Thằng SuMô sớm nay cũng ốm tong ốm teo. - người đó kể lại

Quý Quý cúi đầu chào rồi đi.

Ở chỗ Mẹ Vương Tử,...

— A lô, tôi nói 13h30 đón tôi sao giờ này anh chưa tới?

(...)

— Cái gì, nổ lốp hả? Thôi được rồi, anh ở lại sửa đi, rồi đón tôi ở Café Fani.

Nói xong, mẹ để điện thoại vào túi.

Mẹ Vương Tử không hề để ý đến cây đèn xanh đèn đỏ, màu đỏ bắt đầu nhấp nháy chỉ còn vài giây nữa chuyển sang màu xanh.

Mẹ Vương Tử ngang nhiên đi qua.

[Bít.....] - tiếng còi của một chiếc xe tải.

Quý Quý cũng đi ngang còn đường đó. Vừa chạy vừa hét:

— Chủ Tịch cẩn thận. - Quý Quý

Quý Quý đẩy mẹ Vương Tử vào vách, Quý Quý cũng lăn vào vỉ hè. Nhưng, mẹ Vương Tử không hề hấn gì. Riêng Quý Quý máu me đầy người.

Mẹ Vương Tử chạy tới lay lay người Quý Quý.

— Quý Quý, dậy mau đi! - mẹ Vương Tử

— Chủ Tịch có sao không. - Đôi mắt vẫn có hí hí thở hỗn hển

— Đừng nói nữa! Vào bệnh viện, khỏe đi rồi nói cái gì tôi cũng sẽ chiều mà! - Chủ Tịch - Tài xế.

Một chiếc xe hơi màu đen chạy tới.

— Chủ Tịch sao vậy?

— Để sau đi! Bây giờ đưa tôi tới bệnh viện mau lên. - nói xong mẹ Vương Tử bế Quý Quý vào xe.

37. Chương 37

Vài giờ sau,...

— Bác ơi, - Ca Lâm vừa nói vừa thở.

_ Từ từ nào, hít nào thở ra đi cậu. - mẹ Vương Tử
 _ Ủa sao hôm nay mẹ lạ dạ? - Vương Trinh
 _ Vì mẹ cũng muốn ở gần với tụi con. - mẹ Vương Tử xoa xoa đầu Vương Trinh
 _ Tốt quá!Iu mẹ nhiều! - Vương Trinh hôn thăm thiết.
 _ Vương Trinh. - tiếng của một người con trai
 _ Anh Jimmy Lin? - cả đám
 _ Jimmy Lin tại sao cháu...? - MẸ Vương Tử
 _ Vương Trinh nhờ cháu lên đây làm gì đó! - Jimmy Lin - Ủa mà làm gì vậy cug?
 _ Ngày mai mới biết được - Vương Trinh - Mà sao anh biết tụi em ở đây?
 _ Anh nghe quần gia nói, nên chạy ra đây. - Jimmy Lin - Quỷ Quỷ sao rồi?
 Cả đám lắc đầu. Ông bác sĩ đi ra mặt rất nghiêm nghị. Mẹ Vương Tử ngồi một chỗ nhìn. Còn cả đám nháo nhào chạy tới ông BS như muốn đè bẹp ông ấy.
 Ông bác sĩ đến mẹ Vương Tử hỏi:
 _ Cô có phải người nhà Quỷ Quỷ không?
 _ Đúng. - Mẹ Vương Tử
 _ Quỷ Quỷ chỉ bị thương ngoài da không có gì đâu. Nhưng phải ở lại đây 1 tháng mới có thể xuất viện. - BS
 _ Cám ơn bác sĩ.
 Cả đám chạy vào trong phòng,
 _ Quỷ Quỷ.
 _ Mọi người? Sao đông đủ thế?
 _ Sao em bị vậy dạ?
 Lúc đó, mẹ Vương Tử mặt tái xanh quay sang một bên. Hiểu ý, Quỷ Quỷ cười.
 _ Không có gì đâu, chỉ là em không để ý qua đường nhờ có Chủ Tịch em mới bình thường dc. Cám ơn Chủ Tịch nha!
 Mẹ Vương Tử dùng mắt long lanh của mình để cám ơn.
 _ Thôi, giờ em đói bụng quá! Mua cháo em ăn đi! - Quỷ Quỷ
 _ Em mua cho. - A Ngọc
 _ Để bác đi với cháu. - mẹ Vương Tử
 _ Vâng. - A Ngọc Ngày hôm sau,...
 _ Đến trường không có 2 đứa kia buồn muốn chết. - Tiểu Kiệt
 Nhưng người quan tâm đến việc này chỉ có Tiểu Kiệt với A Ngọc.Còn Phúc Chân và Ca Lâm.
 _ Kéo Phúc Chân ra đây làm gì vậy Ca Lâm?
 _ Trả lời.
 _ Trả lời gì?
 _ Hôm trước.
 _ Nói trống không khỏi trả lời. - Phúc Chân đi

_ Khoan - Ca Lâm níu tay Phúc Chân lại

Phúc Chân đứng hìh trong chớp lát, cô cảm nhận được sự ầm áp của Ca Lâm. Nhug...

_ Phúc Chân. - Ca Lâm - Sao thế?

_ Không sao! - Phúc Chân

_ Trả lời đi! - Ca Lâm

_ Ừm. - Phúc Chân gật đầu rồi chạy đi

Ca Lâm biến thành bầy trong chớp lát rồi vui mừng chạy đi kiếm Phúc Chân.

Tội nhất là Vương Trinh. Bị dính ôg thầy Dương Đoãn mắc bệnh " sến "

_ Tôi tặng cô 99 bông hồng tượng trưng cho.....

_ Em cảm ơn anh, anh tặng em hã? - một người con gái xấu xí nửa trai nửa gái.

_ Tôi....tôi đâu có tặng cô. - Thầy Dương lùi xuống

_ Anh tặng em mà. Em sẽ hôn anh như cảm ơn.

_ Thôi khỏi, cảm ơn. - Thầy Dương chạy mất.

_ HaHa. - Thì ra đó là Jimmy Lin

_ Yeah! - Vương Trinh - Anh diễn hay lắm Jimmy Lin

_ Anh sợ thầy Dương sẽ tới nữa! - Jimmy Lin cởi tóc giả ra.

_ Không sao. Nếu tới nữa thì anh chơi luôn Judo đai đen của anh ra. - Vương Trinh nhấp nháy đôi mắt rồi cả đám cùng cười.

38. Chương 38

Ở bệnh viện,...

_ Ốp...Mệt quá! - Quỷ Quỷ

Quỷ Quỷ ngó sang mẹ Vương Tử, bây giờ trước mắt Quỷ Quỷ không phải là một Chủ Tịch đoan trang, lạnh lùng vô cảm mà là một người mẹ đang trông con.

[Bíp...Bíp....] -tiếng điện thoại cũng khác người

Mẹ Vương Tử tỉnh dậy, rút điện thoại ra.

_ Alô. Tôi nói rằng trong một tháng tôi sẽ không đi công tác mà! - mẹ Vương Tử

_ Cháu dậy rồi à?- mẹ Vương Tử

[Bíp....Bíp....] - nó lại réo thêm lần nữa

_ Alô, tôi nói cậu tắt máy đi - mắt nhắm mắt mở mẹ Vương Tử hét lớn.

_ Mẹ ơi, mẹ giận con gì hã? - Vương Tử

_ À, mẹ tưởng quản gia nên vậy thôi. Mà con gọi mẹ chi dạ? - Chủ Tịch

_ Con gọi cho Quỷ Quỷ nhưng mãi không được. - Vương Tử nói giọng rất nhẹ nhàng nhưng rồi hét lên -
MẸ LÀM GÌ CÔ ẤY?

__ Ô.....- mẹ Vương Tử

__ Đưa cho cháu mượn ĐT. - Quý Quý giật điện thoại - Không có gì hết đâu anh. Chủ tịch với em đang nói chuyện với nhau.

__ Quý Quý bác sĩ tới tái khám em kìa! - Jimmy Lin

__ Chết! Lộ rồi. - Quý Quý nói nhỏ nhưng Vương Tử nghe được

__ Em nói sự thật cho anh nghe đi! - Vương Tử

Chủ tịch giật điện thoại thuật lại câu chuyện. Vương Tử hét lớn.

__ CHUYỆN LỚN VẬY MÀ KHÔNG NÓI VỚI CON. HAI NGƯỜI THIẾT LÀ...- Vương Tử

__ Cho em xin lỗi. - Quý Quý

__ Xin lỗi cái gì chứ! Em có bị gì không? - Vương Tử

__ Không có sao hết. Chỉ có bị xơ xơ thôi àk. Bó bột cái trán thôi mà!

__ Vậy mà nhẹ sao. - Vương Tử

__ Thì kệ em luôn! Anh học đi, đừng để ý. - Quý Quý nói xong tắt máy cái rụp rồi trả cho mẹ Vương Tử

__ Sao cháu nặng lời thế? - mẹ Vương Tử

__ Tại anh ấy thôi, có chỉ bị ngoài da mà la lối om sòm. - Quý Quý

Một lát sau,...

Khi cuộc tái khám đã ổn thì Vương Trinh, Lin và mẹ Vương Tử vào phòng.

__ Helu! - Quý Quý

__ Khỏe chưa? - Jimmy lin- Thấy trong người sao rồi?

__ Khỏe lắm! Chỉ hơi nhức nhức cái đầu thôi. - Quý Quý

__ Nè, - Vương Trinh

__ Điện thoại của em? Sao chị không để nhà đi!

__ Lỡ ai đó gọi thì còn nghe được. Tất cả đã lưu số điện thoại em trong đây rồi- Vương Trinh

__ Cám ơn chị. - Quý Quý cầm lấy điện thoại

Đêm đó, Vương Trinh và Chủ tịch ở lại canh Quý Quý.

__ Em đói bụng quá! - Quý Quý xoa xoa cái bụng

__ Được rồi, chị với mẹ mua cho em thứ gì đó để ăn.

__ Cám ơn chị.

Mọi người vừa bước ra khỏi phòng thì một người gửi tin nhắn đến máy Quý Quý, Quý Quý nhấn lại, cuộc nhấn như sau:

[Em giận anh hả] - VT

[Ai thèm giận anh cho tốn thọ à.] - QQ

[Hồi sáng này em nói lớn tiếng anh mà!] - VT

[Anh nghĩ anh nói nhỏ nhẹ sao?] -QQ

[Cho anh xin lỗi] - VT

[Ko sao đâu mà! Anh học tới đâu rồi?] - QQ

[Anh còn 2 năm nữa là ra trường rồi!] - VT

[Ủa anh học 6 năm lận mà] - QQ
[Anh theo chương trình học cấp tốc để về thăm em] - VT
[Ờh. Bye anh nha! Em ngủ àk.] -QQ
[Bye cưng] - VT
Quý Quý cúp điện thoại rồi ngủ luôn [quên cả ăn tối].

39. Chương 39

1 tháng sau,...

_ Xuất viện rồi! Vui quá! – Quý Quý la lên trong sung sướng.
_ Về nhà thôi! – Vương Trinh
_ Mọi người về nhà trước em.... – Ca Lâm lấy ngón tay cái chỉ chỉ ra ngoài ngoài.
_ Em đi thoải mái đi! – Jimmy Lin
_ Cám ơn anh chị. Bye nha! – Nói xong Ca Lâm kéo Phúc Chân đi.
_ Hai đứa này! Wen nhau cái bỏ anh chị nó luôn – Jimmy Lin
_ Cho tụi này vui vui chút chứ! – Tiểu Kiệt
_ Giá mà em được như Ca Ca. Thì vui biết mấy. - A Ngọc
Nhắc đến vấn đề này, ai cũng chú tâm tới nhất là Tiểu Kiệt. Dù là một HotBoy của trường nhưng chưa có một cuộc tình vắt vai.
[Quên suy nghĩ ấy đi!] – Tiểu Kiệt tự nhủ
_ Thôi đi nào mọi người. –A Ngọc
Ở nhà hàng Ngọc Lâm,...
_ Woa, đẹp quá! – Phúc Chân
_ Thấy sao? – Ca Lâm
_ Em đến đây cả trăm lần bây giờ một lần mới thấy nó đặc biệt ák! – Phúc Chân
_ Tại vì em là GF của anh. – Ca Lâm
Phúc Chân “ mi ” lên má Ca Lâm rồi chạy đến bàn ngồi.
Bàn được trang trí rất bắt mắt, giữa bàn ăn là những cây nến dây đủ màu sắc: Xanh, đỏ, tím, vàng, lục, lam, chàm, tím [ko biết vík đúng hok?]
Quanh những cây nến là những bông hoa hồng tươi. Quanh những thứ ấy là món đồ ăn mà Phúc Chân thích.

40. Chương 40

Quanh những cây nên là những bông hoa hồng tươi. Quanh những thứ ấy là món đồ ăn mà Phúc Chân thích.

Sau khi giải quyết xong món đồ ăn Phúc Chân và Ca Lâm đi chơi.

Tại nhà,...

_ Bác đã nhờ đầu bếp Jin nấu mấy món này, mời các cháu ăn.

_ Đúng là siêu đầu bếp Jin. – Vương Trinh – Nấu cái gì cũng ngon.

_ Quá khen tiểu thư. – đầu bếp Jin cúi đầu hãnh diện

9:00 P.M

_ Helu mọi người. – Ca Lâm

_ Chòi oi, đi gì mà lâu thế Ca Ca. Làm cho tụi này nóng ruột quá! – A Ngọc

_ Em 17t rồi sao chưa có bạn trai đi? – Ca Lâm

_ Đợi anh làm may nè! – A Ngọc

_ Anh làm may em với Tiểu Kiệt. – Ca Lâm

_ Cái gì? – Tiểu Kiệt và a Ngọc – Không được đâu!

_ Sao 2 người đồng thanh dữ vậy? – Jimmy Lin đâm chọc

Tiểu Kiệt và A Ngọc đỏ mặt chạy lên phòng.

_ Hôm nay là ngày vui hay coi phim ma đi! – Jimmy Lin

_ Coi phim Hàn Quốc mới hợp. – Ca Lâm

_ Chị thích coi phim ma hơn. – Vương Trinh

Ai thích coi phim ma giờ tay lên.

_ 4/1 thắng rồi ghen. – Jimmy Lin

_ Bác không có liên quan gì hết. Bác lên làm việc đây! – mẹ Vương Tử co giò chạy

_ Quần gia, gọi Tiểu Kiệt và A Ngọc xuống coi phim.

_ Vâng ạk.

Tiểu Kiệt và A Ngọc xuống lơ ngơ lác ngác bị lôi vào ghế coi phim.

_ Hình như thiếu thiếu gì đó? – Quỷ Quỷ

_ Nè. – Ca Lâm đưa một hộp bắp rang – Một quá, không có Vương Tử mà cũng như thế!

_Tks anh nhìu!!! – Quỷ Quỷ

Bộ phim kinh dị chiếu được nửa phim nhưng cả đám đã cuộn tròn như con cuống chiếu. Riêng Jimmy Lin thì nằm thẳng chân.

_ Bó tay. – Vương Trinh nhìn Lin xong lắc đầu – Ông này coi phim ma như coi phim cãi lương.

Xong phim, ai cũng nhẹ cả người lên phòng ngủ. Tiểu Kiệt đòi ai đó ở lại với mình nhưng mà không ai chịu.

_ A Ngọc,

_ Em đang giận anh.- A Ngọc

__ Cho anh xin lỗi mà! – Tiểu Kiệt

__ Em tha đó! – A Ngọc quay lại

__ Ở lại với anh được không? – Tiểu Kiệt

__ Không được. – A Ngọc – Con trai với con gái mà ngủ chung thì.....

__ Có sao đâu. Hồi xưa em ngủ ở giữa tụi anh có sao đâu! – Tiểu Kiệt

__ Vậy thì được. – A Ngọc

__ Bây giờ làm gì? – Tiểu Kiệt

__ Ngủ. – A Ngọc ngáp dài rồi dựa vào vai Tiểu Kiệt nằm ngủ.

[Em dựa vai anh. Chắc anh sẽ yên tâm hơn. Nhìn em ngủ đẹp quá! Anh muốn ngắm nhiều, ngắm mãi. Đùng bao giờ tỉnh dậy nha A Ngọc] – Tiểu Kiệt

41. Chương 41

3 năm sau.....

__ Anh muốn nói rằng anh yêu em. - giọng của một người con trai.

__ Xin lỗi anh, em đã có..... -người con gai đó chạy đi.

__ Trời ơi, người con trai dễ thương vậy mà... - Vương Trinh

__ Dễ thương hơn anh không? - Jimmy Lin ngó lên nhìn

__ Tất nhiên là hơn. - Vương Trinh xua tay.

__ Em ác quá! - Jimmy Lin

__ Hi. - Quý Quý - Chị ấy nói đùa đấy! Nhìn trong mắt chị đi, ” Hot Boy” của chị bây giờ anh đó!

__ Em hiểu ý chị ghê! - Vương Trinh

__ Sao mấy con chưa tính chuyện cưới nhau hả? - mẹ Vương Tử từ đâu bước ra.

__ Không biết bác đồng ý không? - Jimmy Lin

__ Tất nhiên rồi. - Mẹ Vương Tử

__ Mọi người tính quên tôi sao? - Vương Tử từ cửa chính vào.

__ Anh Vương Tử - Quý Quý chạy lại ôm Vương Tử

__ Thôi thôi cưng, đừng có bám chặt thế chứ. - Vương Tử

__ Sao còn về lẹ vậy? - mẹ Vương Tử

__ Con học chương trình cấp tốc để gặp được mọi người và Quý Quý sớm. - Vương Tử ngó dáo dác - Tiểu Kiệt và A Ngọc đâu?

__ Chắc là hai người họ đi diễn tuồng phim Hàn Quốc. - Ca Lâm

Ở chỗ Tiểu Kiệt và A Ngọc,...

__ Thật ra... - Tiểu Kiệt

__ ha~? - A Ngọc

__ Thật ra anh thích em nhưng anh ngại không nói ra. -Tiểu Kiệt

__ Ồmmmm hơi khó xử. - A Ngọc

__ Em đồng ý chứ? - Tiểu Kiệt

__ Tất nhiên. - A Ngọc hôn lên trán Tiểu Kiệt rồi chạy đi.

Tiểu Kiệt cũng thấy ” fê fê ” chạy theo A Ngọc

Hai người tảng bộ về đến nhà.

__ Vương Tử. - Tiểu Kiệt- Về rồi hả?

__ Đại ca học siêu quá! - A Ngọc

__ Hai người sao rồi. - Vương Tử - Tiến triển có giống Hàn Quốc không?

__ Không đâu! - A Ngọc - Thành công mỹ mãn.

__ Thôi đi mấy người, chị Trinh chọn ngày lễ cưới rồi kìa. Ngày mai cả dầm dất tay nhau đi chọn áo cưới cho chị Trinh đi. - Quỷ Quỷ

Lễ cưới đã được diễn ra một cách hoàn hảo. Những cặp đôi sống bên nhau hạnh phúc mãi mãi.

[The End]

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nu-cuoi-khi-yeu>